

16 de gener de 2025

EL PERFIL DE BOU

La nova alcaldessa té el repte de guanyar-se el carrer a poc més de dos anys de les eleccions municipals

L'HORA DELS RELLEUS

ALBA BOU ESDEVÉ LA PRIMERA ALCALDESSA DEL PRAT DESPRÉS DE LA RENÚNCIA DE LLUÍS MIJOLER

Administració de Finques

Especialistes en Herències i Donacions

DEMANI INFORMACIÓ

- ▶ Administració de Finques
- ▶ Herències i Donacions
- ▶ Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- ▶ Pymes, Consulting Empresarial
- ▶ Constitució de societats
- ▶ Serveis de traducció, documents públics i privats
- ▶ Assessorament Jurídic

NOUS SERVEIS: CITA PRÈVIA

Tramitació Trànsit: vehicles, canvi de nom, targeta transport.
Estrangeria Tramitació.

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat - Barcelona
Telèfon 93 478 05 49
acm@acmsLes - www.asesoriaelprat.com
Facebook facebook.com/acmasesores
Instagram @acmasesores

Vine a conèixer-nos!

Si busques una escola **familiar**, amb una trajectòria de més de 50 anys al Prat, **propera** alhora que **professional** i amb una comunitat educativa cohesionada i **integrada** al municipi, vine a conèixer l'**Escola del Mar**.

Vetllem pel **desenvolupament personal** i social del nostre alumnat, i potenciem els valors cívics, democràtics, així com el **respecte** i l'**esforç**, tan necessaris en la societat actual.

Oferim activitats complementàries que ajuden a completar la formació de l'alumnat, així com servei d'**acollida i menjador**.

L'AFA organitza **activitats extraescolars**.

Etapes ofertades

- Educació Infantil
- Educació Primària
- Educació Secundària (ESO)

@ a8023050@xtec.cat

93 379 18 56

Escola del Mar

BENVINGUDA, ALCALDESSA

Alba Bou Jordà, la primera dona de la història de la ciutat que és elegida democràticament **alcaldessa del Prat**. Des de "Delta" li donem la benvinguda i estem segurs que la seva joventut, els seus principis ètics i la seva ampla experiència en el món local (fa ja 17 anys que està al govern municipal amb diferents responsabilitats) li seran un bon ajut per tirar endavant la feixuga feina que tindrà. En el seu parlament de presa de possessió va demanar als grups de l'oposició voluntat de comprensió i cooperació i també el pactar el desacord des del respecte. **L'habitatge és un dels seus objectius prioritaris**; també va deixar anar a la resta de Catalunya que **al Prat ja no "se'ns pot demanar més"**. I té raó: quants esforços portem al Prat per equilibrar el territori, el delta, la natura i les infraestructures supramunicipals!

Lluís Mijoler Martínez, l'alcalde sortint i diputat al Parlament de Catalunya, va dir que tanca una etapa inicial a la política i que **des del seu compromís públic i com a veí seguirà al servei de la ciutat, del seu territori i de la seva gent**. Dir i sentir això l'honora.

Des de l'esperit de Sant Benet ("ora et labora") i des del lema de l'orde del Cister, els diríem: "Pau als que entren, salut als que se'n van, amor i bon veïnatge als que ens envolten". Doncs això.

LA CASA GOMIS

És veritat que el ministre de Cultura del govern d'Espanya Ernest Urtasun i Lluís Mijoler són amics i companys de grup polític. Fa poc, el Ministeri de Cultura ha adquirit **la Casa Gomis, una autèntica icona nacional enmig d'una joia ecològica com és la Ricarda, única a Catalunya**. Art i natura en un oasi envoltat de depredadors. Unes preguntes: Podrà aguantar bé la pressió? Serà ben aprofitada? Complirà a bastament les intencions inicials -culturals, per suposat- del ministeri? La compra pública s'ha fet justament ara. Per què no s'havia fet abans? Per què no s'ha posposat? Bé, al final el que ha de comptar és que la tenim com a bé cultural públic i no hi ha ja "subhastes" que valguin.

EL PRAT EXTRAMURS

Podria semblar el títol d'una sèrie. Però no, és que més enllà del nucli urbà, cap als dominis de la **Terminal T2 de l'aeroport, anar-hi de nit fa por**. Tot està en obres, mal senyalitzat, i al pàrquing i davant de la terminal 2, la il·luminació no pot ser més pobre.

LLUÍS MIJOLER

Acaba de renunciar a l'alcaldia per dedicar-s'hi de ple al Parlament. Reflexiona sobre la importància de les conviccions personals i sobre la política "electoralista"

PÀGINES 10 a 12

DANI HURTADO

Professor de desenvolupament de videojocs a la UPC, ha estat premiat al Saló del Gaming per la seva participació en un joc sobre la moralitat d'un exmembre de la màfia

PÀGINA 16

AGUSTÍN GONZÁLEZ

Entrenador i president del Club Boxa Prat, amb 25 anys d'història. Destaca, per sobre dels èxits esportius, la funció social del club i les relacions humanes

PÀGINA 27-28

LA CASA GOMIS

Mentre continua viu el debat sobre l'ampliació de l'aeroport, el ministeri de Cultura compra l'emblemàtic edifici per destinar-lo a usos culturals

PÀGINA 17

Segueix-nos a [f](#) @periodicdelta [X](#) @periodicdelta i [i](#) @periodicdelta

Delta LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. **Vicepresident:** Vicenç Terra. **Secretari:** Pere Manuel Azuara. **Tresorer:** Joan Centelles. **President d'Honor:** Jaume Monés. **Soci d'Honor:** Josep Me Canaliás

Director: Vicenç Terra • **Subdirector:** Javier Martínez • **Cap de Redacció:** Neus Macías • **Ciutat i cultura:** Sergi Olivera (Cap de secció), Marga Solé, Mariano Martínez i Mercè Cabrera. • **Esports:** Toni Espigares (Cap de secció), Manolo Gol i Joan Centelles • **Fotografia:** Quim Torrent, Fernando Vecino i Francesc Serrano • **Foto de portada:** Quim Torrent

• **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Ferran Serrano

• **Dipòsit Legal** B.48419-1977. • **Impressió:** Imagen.Punto Directo.sl

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal

Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33. E-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

**PREMI TASIS-TORRENT
PREMI CIUTAT DEL PRAT
PREMI EL PRAT EMPRESARIAL**

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

Alba Bou, primera alcaldessa de la història del Prat

Amb els vots de comuns i socialistes, que reafirmen així el pacte de govern a mitja legislatura

SERGI OLIVERA

FOTOS: QUIM TORRENT

Vist i no vist. Un cop consumada la renúncia de Lluís Mijoler com a alcalde de la ciutat, el batlle en funcions Juan Pedro Pérez (PSC) convocava per la via d'urgència un nou ple extraordinari que se celebraria pocs minuts després on es van confirmar totes les previsions: amb els quinze vots de la suma de l'equip de govern entre comuns (9) i socialistes (6) Alba Bou Jordà quedava escollida com a nova alcaldessa del Prat, un fet històric perquè és la primera dona que ocuparà aquest càrrec en tota la trajectòria democràtica del municipi.

A la votació per elegir nou batlle també van postular-se, com a gest polític, els candidats d'ERC (Jordi Ibern), Jóvenes y Pensionistas Decidimos (Agustín Mataró), VOX (Rafael Millán) i Junts pel Prat (Gerard Valverde), aconseguint cadascú només els vots dels seus propis representants. El líder socialista, Juan Pedro Pérez, va renunciar a presentar-se fent que el segon partit de la ciutat donés així suport explícit a la candidatura d'Alba Bou amb uns vots favorables que, de fet, serveixen per reafirmar el pacte de govern entre les dues formacions progressistes. Des del PP, per la seva banda, Miguel Ángel Ochoa també va expressar la seva renúncia com a possible alcaldable, en aquest cas per sumar dos vots en blanc a la votació, igual que el de la regidora no adscrita Isabel Fernández (exmembre de JPD).

Bou promet "diàleg, anàlisi i rigor"

En un llarg primer discurs com a alcaldessa, on no va voler deixar gairebé cap tema rellevant de la tasca de govern sense menció, Alba Bou va prometre "assumir el càrrec amb tota la predisposició pel diàleg des de l'honestedat, sense dogmatismes, per arribar als objectius des de la capacitat d'anàlisi i el rigor", afegint que el govern de la ciutat

Bou i Mijoler s'abracen en el moment del relleu

"requereix atenció constant i intel·ligència a llarg termini, amb estratègies que tinguin en compte tota la diversitat".

La primera dona al comandament de la ciutat es va referir als seus primers records polítics de ben petita, vinculats a un míting de Tejedor -present entre el públic- on la va portar el seu pare: "a casa es parlava de política i també en parlem ara. Aprenc de la família. Sense ells, tot això no seria possible" i també als seus "familiars polítics": "l'orgull de pertinença al PSUC, a Iniciativa per Catalunya i als Comuns, on sempre ens fem les preguntes correctes per arribar a un món millor de persones lliures, amb la passió per la ciutat que l'organització manté".

En els agraïments, també últimes paraules per l'alcalde sortint, Lluís Mijoler,

VALVERDE (Junts):

"Hi ha hagut un gir de timó que demostra que el règim s'enfonsa"

OCHOA (PP):

"Esperem que comencin a valorar les propostes de l'oposició i que no estem davant només d'un canvi de nom o de gènere"

confiant que "guanyem una nova veu pràctica al parlament" i en la confiança dipositada pel PSC "per la lleialtat en aquest camí plural, que és una experiència d'èxit

d'un govern progressista en una ciutat de gent treballadora”.

Bou també va prometre acords amb l'oposició “en benefici de la ciutat” i va expressar preocupació pels “fenòmens que manipulen l'opinió pública amb desinformació”. Contra això va diagnosticar que “caldrà donar confiança i credibilitat, vigilant que no es vulnerin drets, ho farem també gràcies a totes les entitats de la ciutat que treballen de forma altruista i són essencials com a altaveu i cercadors d'oportunitats de millora”.

Per acabar, es va referir de nou a l'alcalde Tejedor quan defensava que “la ciutat és una obra col·lectiva”, reivindicant la feina dels gairebé 800 treballadors municipals -comptant els de les empreses associades- i fent dues crides fonamentals: la millora de l'accés a l'habitatge, “hem de lluitar contra situacions intolerables que s'estan donant. Cal renovar finques antigues i fomentar els

del PSC dins del govern municipal, tot fixant tres prioritats futures: seguretat, habitatge i urbanisme.

“El nostre suport és un acte de responsabilitat de continuar consolidant aquests vint anys de trajectòria de govern progressista” -argumentava- “és moment d'aportar estabilitat, però esperem que aquesta lleialtat sigui recíproca, els nostres vots no són un xec en blanc”.

Pérez va demanar “no deixar passar les oportunitats de millora econòmica, urbana i ambiental”, fent valer l'aportació socialista en el desenvolupament urbanístic i dels espais públics del futur de la ciutat, afegint també que cal un esforç “per millorar la percepció ciutadana de la seguretat. No ens agrada que la dreta faci bandera d'això, cal lluitar contra la desinformació, però també afrontar el problema sense complexos”. Pérez va acabar oferint “mà estesa i treball

riosa per una política lingüística de defensa del català, bonificació de l'IBI per a famílies nombroses i bonificar l'activitat esportiva als equipaments municipals per a persones aturades de llarga durada.

Ochoa (PP): “Serà més presidenta que alcaldessa”

Amb la seva oratòria distesa i propera, el portaveu popular Miguel Ángel Ochoa va començar fent riure la nodrida audiència que s'aplegava a l'auditori del Cèntric desmentint que la seva renúncia a postular-se com a possible alcaldable a la votació es degués a un “intent de tripartit”. “El motiu és que ens neguem a participar en un acte de presentació d'una campanya, que és on estem. Ja ens vam presentar quan ho havíem de fer, el juny de 2023. Té vostè tota la legitimitat democràtica per ser alcaldessa i la reconeixem com a tal, però no ha arribat aquí posant la seva cara en un cartell. Ha estat una bona tinenta i pot ser una bona alcaldessa, però de moment, fins que no es demostrï el contrari, per nosaltres serà la presidenta”, va deixar anar.

Ochoa es va servir de les preocupacions ciutadanes que apareixen en el darrer baròmetre de la ciutat, les quals va aprofitar per enumerar el que considera “errors” del govern municipal: “són enemics del cotxe i de l'aparcament, a la gent li preocupa la seguretat i la immigració il·legal, a més l'habitatge pugem i les mesures que defensen no ajuden. Manquen opcions d'oci i de cultura, tot i el pressupost de tants milions que gestionen”.

El popular també es va referir al poc coneixement que tenen els veïns de la nova alcaldessa i va criticar “com es silencia i es vota sistemàticament que no a totes les propostes de l'oposició, tot i que fora del ple a vegades reconeguim que són bones idees. Esperem que això canviï i comprovem que no estem davant només d'un canvi de nom o de gènere”.

Valverde (Junts) dibuixa un panorama “d'enfonsament dels Comuns”

Sens dubte, un dels discursos més durs i bel·ligerants de la tarda va arribar de la boca de Gerard Valverde (Junts pel Prat). Per començar, es va oposar a la urgència de celebrar un ple extraordinari de relleu a l'alcaldia tot just després de la renúncia de Mijoler, considerant que la ciutat podria haver estat un temps amb alcaldia accidental abans de fer el canvi. Pels juntaires, això és un senyal que “el partit fa aigües. Fa mesos, l'alcalde ens va dir que no renunciaria al comandament de la ciutat i ara nega allò que deia. Hi ha hagut un

La nova alcaldessa mostra el bastó de comandament mentre Mijoler li acomoda la cadira

barris nous amb habitatge públic” i la protecció del territori, contra l'ampliació de l'aeroport: “no se'ns pot demanar més, hem de deixar clar a les altres administracions fins a on estan disposats a arribar per destruir un patrimoni natural únic. Plantarem batalla per un nou model econòmic i contra el vell expansionisme, no donant l'esquena a l'emergència climàtica”.

Juan Pedro Pérez (PSC): “el nostre suport no és un xec en blanc”

Tot i que el portaveu socialista, Juan Pedro Pérez, va començar el seu discurs de forma distesa referint-se a Bou com a “il·lustríssima senyora” (tal com diu el títol honorífic oficial per a l'alcaldia) i donar-li l'enhorabona per ser la primera alcaldessa de la ciutat, ràpidament es va centrar a reivindicar la tasca

colze a colze”, tot recomanant a Bou “que el poder no et canviï, deixa't aconsellar i protegeix-te de la còbia i de la supèrbia”, paraules que es poden interpretar com una possible crítica vetllada a Mijoler.

Jordi Ibern (ERC) continua la línia “d'oposició constructiva”

Seguint el fil que caracteritza l'oposició d'ERC durant les darreres legislatures, el portaveu Jordi Ibern va desitjar “sort i encerts” a la nova alcaldessa tot fent un recull de propostes republicanes per desenvolupar “per la millora d'oportunitats de vida, reduir desigualtats socials i transformació pel bé de la ciutat”. Així, va demanar executar els acords per facilitar la vida a les persones amb mobilitat reduïda, ampliar mesos i horaris de sales d'estudi, una aposta ferma i se-

Passa a la pàgina següent ▶

► Ve de la pàgina anterior

gir de timó que demostra que el règim s'enfonsa, amb un acte precipitat per la porta del darrere i una victòria de Bou als despatxos. Les males decisions ens arrossegueu a tots", analitzava.

Valverde va continuar reivindicant el paper de l'oposició: "si no vol ser anècdota, enforteixi el to institucional, fomenti el consens polític i la generositat, amb el màxim de neutralitat. No estem conformes amb la gestió dels mitjans municipals. Cal construir ponts i no aixecar murs", a més de demanar el compliment dels acords signats en l'elaboració del PAM, encara sense resolució: "cal complir els pactes: política lingüística, oci juvenil, Cal Monés, ampliar catàleg de patrimoni, no hem rebut respostes sobre la situació de Les Palmeres i els veïns d'Urgoiti i carrer Major, ens preocupa la gestió de Prat Espais i la reducció d'ajudes al lloguer, les hores extres a la policia... Venen un paradís que les dades no demostren, amb molts desacords amb les entitats juvenils i de cultura popular. En matèria econòmica, sembla que cremin cartutxos per quan arribi una possible alternativa política futura".

En aquest sentit, Valverde es proposava clarament de cara a un possible esfondrament electoral de les actuals majories locals: "aquesta coalició impedeix avançar i algun dia no sumarà. Cal aire fresc i lideratge ambiciós. Presentem candidatura i, si cal, trencarem les barreres ideològiques de partit per fer-ho possible".

Vox i JPD redonden en les diferències ideològiques amb l'equip de govern

En un exercici discursiu redundant, tant VOX com Jóvenes y Pensionistas Decidimos van repetir els arguments que van utilitzar en el discurs de la renúncia de Mijoler a l'alcaldia. Rafael Millán, des del partit d'extrema dreta, va felicitar la nova alcaldessa i va demanar "transparència, diàleg pel bé comú, honestat i respecte", sense deixar de remarcar "la diferència ideològica que ens separa del comunisme. Nosaltres reivindicuem polítiques de seguretat i foment de la iniciativa privada amb ajudes a autònoms i petites empreses".

Per la seva banda, Agustín Mataró va defensar des de JPD que donaran suport a la nova alcaldessa sempre que "es pronunciï en contra de la guerra, la manca de metges especialistes, les sancions de les zones de baixes emissions i les millores de la convivència i dels serveis públics", remarcant així que Bou sempre ha votat en contra de totes les seves propostes com a portaveu de El Prat en Comú. ◀

Mijoler s'acomiada de l'alcaldia traient pit per dibuixar el Prat del futur

NEUS MACÍAS

FOTOS: QUIM TORRENT

Lluís Mijoler va renunciar oficialment el passat 16 de gener a l'alcaldia del Prat, en un plenari extraordinari celebrat a un auditori del Cèntric ple de gom a gom. Representants de diverses institucions -delegat de Govern, Diputació, Consell Comarcal i diversos alcaldes- van acudir al comiat d'un alcalde que va jurar el càrrec per primera vegada el 15 de juny de 2019 i va repetir el 17 de juny de 2023, amb onze i nou regidors a cada mandat.

El ple de renúncia de Mijoler va estar

carregat de bons desitjos per a l'alcalde sortint, però també d'alguns retrets. Va començar la regidora no adscrita Isabel Fernández, que el va felicitar per ser "un home de paraula", ja que no ha superat els dos mandats i "fidel als seus principis polítics". Amb humor, li va desitjar "que no marxi a viure a Pedralbes, que es quedi pel Prat i es dediqui més al ciclisme".

Els portaveus destaquen la seva valentia per haver accedit a substituir l'alcalde Tejedor

totes les vegades que no va votar mocions presentades pel seu partit.

“Vas arribar per substituir El Cid Campeador”, diu Ochoa

Un comportament que, veladament, després va subratllar Miguel Ángel Ochoa, portaveu del PP, “no és el moment de les crítiques”, va dir el veterà polític que, en un to divertit, va recordar com Mijoler va arribar per substituir “el Cid Campeador, és a dir, Lluís Tejedor, que fins i tot guanyava eleccions sense presentar-se”. Ochoa va reconèixer la “valentia” de Mijoler i la seva “preparació, és una persona intel·ligent”. “Si vostè arriba alguna vegada a president de la Generalitat, podré presumir de que tinc el seu telèfon”, va dir Ochoa, provocant les rialles del públic, que es va quedar amb ganes d’aplaudir.

Mijoler per part dels regidors del PSC en les decisions polítiques de la ciutat. “Hem estat al teu costat per tal que la ciutat avancés cap a un model més humà i equitatiu”, va dir. I també va tenir paraules per recordar l’episodi més dur viscut pel seu equip: la mort de la regidora Marta Mayordomo, que ens va deixar el 7 de desembre de 2020, enmig de la pandèmia. “Vam rebre tot l’escalf”. Pérez va lloar que Mijoler “hagi posat El Prat per davant de tot”. “Has quedat impregnat de l’ADN municipalista”.

“Un home apassionat” destaca Alba Bou

Alba Bou, portaveu fins aquest dijous dels Comuns, va reconèixer a Mijoler “l’enorme dificultat d’haver-te carregat a l’esquena la successió de Lluís Tejedor”, per continuar amb la tragèdia que va suposar la pandèmia. “Recordo molt bé la Covid-19..Vas tenir clar que hi havia gent que dependria de les teves decisions. Calia ser àgil i molt generós”. Bou també va recordar les amenaces al territori. “Vas posar veu a la voluntat d’evitar l’ampliació de l’aeroport”. I va deixar pel final la part més personal. “Ets un home molt apassionat. També costa treure’t algunes coses del cap, ja s’ho trobaran”.

“El Prat del futur, un referent de cohesió”, s’acomia Mijoler

Lluís Mijoler va prendre la paraula per última vegada i es va emocionar en mencionar la seva “companya”, la seva dona. Davant

Valverde: “Representar aquesta institució mereix respecte”

Gerard Valverde, portaveu de Junts pel Prat, va destacar “la rellevància del moment” i va voler centrar-se en els reconeixements a la figura del dimissionari. “Representar a una institució com aquesta mereix respecte, la nostra veu transcendeix, és la màgia de la democràcia”. Valverde va reconèixer la “valentia” de Mijoler en atrevir-se a succeir Lluís Tejedor i va mencionar la “complicada tasca” que ha tingut. “Han passat massa coses”. En la mateixa línia va començar la seva intervenció el portaveu de Vox, Rafael Millán, amb un reconeixement pel temps dedicat “al servei públic” però de seguida va fer paleses les diferències ideològiques entre ell i l’alcalde sortint, “que es basa en polítiques intervencionistes i comunistes”. Agustí Mataró, portaveu de Joves y Pensionistas Decidimos va obviar que es tractava del ple de comiat a Mijoler i va centrar la seva intervenció en criticar a la, en aquell moment, era candidata dels Comuns, Alba Bou, a la que va retreure

“Accessibilitat i proximitat”, destaca Jordi Ibern

Jordi Ibern, portaveu d’ERC, va agrair Mijoler “l’accessibilitat i la proximitat”, però va posar l’accent en “les assignatures que queden pendents”, com alguns acords a què van arribar els dos partits quan es va signar el PAM. Ibern va desitjar que la compra de la Casa Gomis per part del govern central “no sigui un parany per acabar trinxant el nostre territori”. El portaveu socialista, Juan Pedro Pérez, va centrar el seu discurs en la prosperitat aconseguida al Prat durant els anys de coalició entre Comuns i PSC, “els millors anys per a la ciutat”, traient així pit davant els nombrosos representants institucionals socialistes convidats al ple. Pérez va posar l’accent en el suport que ha rebut

La pandèmia i la defensa del territori, els reptes més durs a què va haver de fer front, coincideixen tots

les autoritats i representants d’institucions i del seu propi partit, com Jessica Albiach o David Cid, Mijoler va posar èmfasi en què s’ha fet, però també en com. “El Prat del futur és un referent de cohesió en polítiques públiques. Entre tots hem projectat al futur aquest model, amb la preservació del territori, la defensa del dret a l’habitatge i projectes innovadors i eficients”. Va mencionar la residència municipal de gent gran, la pandèmia, l’huracà Glòria i l’ampliació de l’aeroport. “I com ho hem fet? Entre tots i totes, en comú. No hagués estat possible sense la contribució de tanta gent: els equips municipals, les persones que formen l’associacionisme al Prat, no s’entendria la ciutat sense l’aportació que feu”. I abans de cloure va agrair “els companys socialistes i a tots els regidors i regidores perquè ens uneix la voluntat de fer un Prat millor”. Va acabar amb una menció a Alba Bou. “Serà una gran alcaldessa del Prat”. “Avui tanco una etapa però seguiré al servei del Prat, compteu amb mi per defensar aquesta ciutat, que és una obra col·lectiva”. ◀

EL PERFIL DE LA NOVA ALCALDESSA

Alba Bou, durant el plenari del seu nomenament

Guanyar-se el carrer, el desafiament d'Alba Bou

La ja alcaldessa va entrar a l'ajuntament amb 22 anys i ha passat per diverses carteres

NEUS MACÍAS

FOTOS: QUIM TORRENT

Alba Bou afronta un repte a partir d'ara i fins a maig de 2027: que la gent del Prat la conegui i la senti propera. El seu equip és conscient de la imatge a vegades "altiva" que projecta, de dona dura de caràcter, de verb afilat i resposta tallant. Potser fins ara no li ha calgut fer-se estimar per la ciutadania, perquè sempre ha ostentat càrrecs de gestió on no era necessari relacionar-se amb persones en el tu a tu.

El fet és que Lluís Tejedor, referent de Bou i el seu mestre entre 2007 i 2019, tampoc no era una persona excessivament simpàtica que s'aturés al carrer per fer moixaines als infants o bromejar amb gent gran. Qui el coneix assegura que era una qüestió de timidesa, però en qualsevol cas Tejedor no es va convertir en l'alcalde respectat que va ser per la seva proximitat, sinó més aviat

per la serietat de la seva gestió. I així i tot, molts ciutadans el recorden proper, perquè el podien aturar mentre caminava per les places del Prat i comentar-li aspectes de la ciutat que els preocupaven. Bou haurà de trobar el seu propi camí per connectar amb la gent del carrer.

Una militància que li ve de família

En el seu discurs d'acceptació del càrrec, el passat 16 de gener, la ja alcaldessa va recordar que a casa seva es parlava molt de política. De fet, hi ha molta gent que creu que el seu pare va ser regidor, i que ella ha arribat on està per una qüestió de nepotisme. És un error molt comú que ve del desconeixement.

Molta gent creu que el seu pare va ser regidor, i que ella ha arribat on està per una qüestió de nepotisme

Manel Bou va ser, efectivament, tinent d'alcalde d'Urbanisme durant molts anys, però només comparteix amb Alba Bou cognom i partit de militància. El pare de l'alcaldesa, i qui li va portar de la mà al seu primer míting –tal i com va recordar ella al plenari–, és Pere Bou, militant del PSUC i posteriorment d'ICV, company de pesos pesants del partit com Josep Pérez Moya, Antoni Rodés o José Gómez Barriga, tots tres noms que Alba Bou va mencionar en el seu primer discurs.

Bou, divorciada i mare de dos fills –"m'agradaria que en un futur ells també parlin de política a casa", va dir al Cèntric el 16 de gener–, està actualment en parella "i també amb el meu company parlo de política", va admetre. De fet, té grans amics dins del partit –que asseguren que la imatge de dona dura és una fal·làcia i en les distàncies curtes és càlida i propera–. Quan va aparèixer per primera vegada a les llistes d'ICV, al 2007, l'acompanyava en aquella candidatura una de les seves millors amigues, Neus

Fernández, activista i militant del partit des de feia anys. Elles es consideren “família”. També a les llistes de 2023 figurava una de les millors amigues de Bou, Stefy Gallego, vinculada al CB Prat, entitat on l'actual alcaldessa havia jugat.

Investigada pels jutjats per un edifici problemàtic

Un dels moments més complicats de la vida política d'Alba Bou va ser la investigació judicial duta a terme a partir d'una denúncia per L.R.F. Al maig de 2023 el Jutjat N° 2 de Primera Instància i Instrucció del Prat va arxivar la causa que investigava la llavors regidora d'Urbanisme i portaveu d'El Prat en Comú, per considerar que no s'havien provat els fets delictius que denunciava la part acusadora.

Els fets tenien a veure amb una obra al carrer Enric Morera per part de la promotora Pahuer Prat S.L. El denunciant, veí del solar on es duia a terme la construcció, va assegurar que existia un tracte de favor vers l'empresa per part de la regidora, donat el parentiu existent entre aquesta i una persona de Pahuer Prat. També va denunciar irregularitats com excés d'alçada i falta de protecció de la legalitat urbanística.

Al novembre del 2020, després d'un informe del regidor d'Urbanisme, es van aturar provisionalment els treballs a l'edifici i l'ajuntament va instar a la promotora a lega-

litzar les irregularitats detectades i demolir la coberta per excés d'alçada. La magistrada detallava que des de l'ajuntament es van seguir tots els procediments necessaris i al 2020 es va iniciar expedient de legalitat urbanística. També desvetlla que el parentiu entre Alba Bou i la persona de la promotora era de cinquè grau, una prima llunyana que no obligava la regidora a l'obligació d'abstenció. I conclouia dient que no es podia acreditar que la investigada, Alba Bou, hagués afavorit de cap manera la promotora ni es va poder demostrar que existissin irregularitats en el seguiment de l'obra.

Aquesta denúncia va ser llargament utilitzada per Ciutadans contra la regidora d'El Prat en Comú. El grup taronja pretenia que s'inhabilités la portaveu per aquesta investigació en curs i en nombroses ocasions va recordar-li la seva situació “d'imputada”, una figura que tant Bou com l'alcalde li van insistir a Antonio Miguel Ruiz i a Jordi López que ja no existia. La portaveu va criticar durament el ‘lawfare’ o instrumentalització de la justícia per part dels polítics.

Llicenciada en Publicitat i Relacions Públiques

Alba Bou era fins el 16 de gener portaveu del seu grup municipal, i va ocupar el segon lloc a la candidatura que va guanyar les eleccions locals el maig del 2023. Nascuda al Prat el 1984 i llicenciada en Publicitat i Relacions Públiques per la Universitat de Barcelona, és regidora des de 2007. Va començar amb la cartera de Medi Ambient, sota la supervisió de Sergi Alegre, responsable de l'àrea. Entre 2011 i 2015 va ser regidora de la Dona, una cartera integrada a l'àrea d'Acció Social, que coordinava Mar-

Bou comença el mandat “amb la mà estesa” a les entitats

L'alcaldesa adreça una carta a les associacions del Prat

NEUS MACÍAS / El primer acte públic d'Alba Bou com a alcaldessa va ser la presentació dels equips de l'AE Prat, al Sagnier. Allà va refermar el que ja havia dit en una carta enviada aquell mateix divendres 17 de gener a totes les entitats locals: són les associacions les que construeixen “aquesta obra col·lectiva que és el Prat”. Una missiva que arriba en un any en què la relació entre les associacions de la ciutat i l'ajuntament ha estat complicada. Recordem els freds a freds entre les entitats de cultura popular i el consistori arran del correfoc de Sant Pere i Sant Pau. Des del Nus es van replantejar si sortir a l'Esclat de Festa Major -finalment ho van fer-. També hi ha hagut descontent per les dificultats a l'hora d'afrontar els tràmits burocràtics que han de fer les entitats o el retard en el cobrament de les subvencions.

Conscient d'això, Bou es va adreçar a les associacions, citant l'alcalde Tejedor -no és baladí aquesta referència, la nova alcaldessa es proclama hereva de la tradició política del recordat batlle-. El Prat s'ha construït “gràcies a l'esforç i la contribució” de tothom “des de la seva responsabilitat i des del seu àmbit: el moviment veïnal, la cultura popular, l'activitat esportiva o cultural”. Bou es compromet a mantenir trobades “informals i formals” amb les entitats perquè les vol conèixer “encara més” i sobretot vol saber “com puc contribuir, des de la meua nova responsabilitat com a alcaldessa, a garantir que l'Ajuntament us pot ajudar de la millor manera possible: volem estar al vostre costat”. La batllessa assegura que vol exercir el seu mandat “des de l'escolta, el diàleg i la mà estesa”.

Un moment complicat va ser la denúncia, finalment arxivada, per presumpte tracte de favor a una constructora

ga García. Durant el mandat de 2015–2019 va ser Tinent d'Alcalde de l'Àrea d'Urbanisme, Medi Ambient, Mobilitat i Transport, i a la remodelació de 2021 va ocupar la Tinença d'Alcaldia, Economia, Habitatge, Governança i Qualitat Democràtica. ◀

LLUÍS MIJOLER, exalcalde del Prat i diputat al Parlament

“Per desgràcia, a molts Ajuntaments l’objectiu de la política és seguir guanyant eleccions”

J. MARTÍNEZ / V. TIERRA

FOTOS: QUIM TORRENT

Lluís Mijoler (El Prat, 1969) acaba de fer el pas al costat que tothom s’ensumava des que va acceptar integrar la part alta de la llista dels Comuns al Parlament, fet que el situava amb opció clara a ocupar el seu escó actual al Parlament. Va ser escollit alcalde el 2019, agafant el relleu de l’històric Lluís Tejedor. Ho feia amb una victòria solvent i clarament catapultat per la imatge del seu predecessor. El 2023 va renovar alcaldia, amb una tendència a la baixa dels vots dels Comuns, en consonància amb la inestabilitat que el partit començava a projectar en l’àmbit metropolità. A diferència d’un Tejedor sempre hieràtic i seré, Mijoler no ha defugit mai baixar al fang i endinsar-se en baralles dialèctiques amb un to més visceral, ja sigui a les xarxes socials o amb un adversari polític al ple municipal. Potser arrossegat pel seu ofici d’advocat, reconeix que li agrada intentar convèncer els altres “fins a l’extrem”.

- **Què es cuina ara mateix al Parlament, que ens pugui afectar d’una forma més o menys directa?**
- Tot el procés de negociació dels pressu-

postos, que han de millorar, o no, la vida dels nostres veïns i veïnes; temes de sanitat, d’educació, transport públic... Allà es debaten moltes coses i s’aproven lleis que tenen a veure amb el futur del país.

■ **Què ha canviat més, per a vostè?**

■ He passat d’una tasca molt més executiva, com és l’Ajuntament, a un focus molt més global. Ara no tinc el pes de dir que això depèn de mi o que s’aprovi o no. Per aquesta banda és més relaxat. Ara la qüestió és

“ Les conviccions ètiques per mi són fonamentals; no faré mai una cosa en la qual no hi crec ”

conèixer el pes que tens al Parlament i aprofitar-lo. En el cas dels Comuns, tenim més pes amb 6 diputats que altres forces que en tenen més. Aquest joc et permet fer que un president de la Generalitat es comprometi a seguir un determinat full de ruta, i sempre tens capacitat per dir la teva en temes importants com el traspass de Rodalies, el règim sancionador o el topall al preu dels pisos de lloguer, el decret de sequera... O per exemple en el Hard Rock de Tarragona, on

hem tingut suficient força perquè el projecte no tiri endavant amb el model que estava pensat.

■ **La mirada del Prat seguirà present en la seva activitat, d’alguna manera?**

■ Sí. Per exemple, l’altre dia negociàvem les bases del que ha de ser la Llei de Barris; en aquest context evidentment penso en el Prat i que soc on soc perquè sobretot m’ha votat gent del Prat. Però amplies la mirada a tot el Baix Llobregat, i penses en les casuístiques d’una llei global que ha de marcar cap a on van les subvencions públiques en matèria de rehabilitació de barris.

■ **L’activitat al Parlament entre Comuns i PSC ens oferirà a mig termini un clima d’acords, de desencontres o anireu fent fins que toqui parlar de l’aeroport?**

■ Nosaltres vam prendre la decisió que la qüestió de l’aeroport era inamovible per al PSC, i per tant vam treure aquesta part de l’equació: no parlem de l’aeroport, perquè no ens posarem mai d’acord. Per tant, l’acord d’inversió va en els sentits de qüestions d’educació, sanitat, cultura i, sobretot, d’habitatge.

Passa a la pàgina següent ►

► Ve de la pàgina anterior

■ **En quin moment va tenir clar que no havia de continuar d'alcalde? Ha estat una decisió personal o una reflexió d'equip?**

■ Quan vaig acceptar la proposta del meu partit de liderar un projecte com a alcalde, ja vaig dir que no estaria més de dues legislatures. Només calia trobar el moment. I és ara, quan el partit em demana que sigui representant de la comarca i del Parlament, doncs t'ho prens com un gran honor.

■ **El seu horitzó polític s'atura al Parlament de Catalunya? Si el partit li demana, el podríem veure amb algun càrrec d'àmbit estatal?**

■ Em coneixeu i sabeu que no em fa por res. De moment, tot i estar a disposició del que consideri el meu partit, la meua feina és al Parlament, i esperem que hi hagi estabilitat suficient com perquè aguantem 3 anys més sense eleccions. Fora d'aquí, on em veig és tornant al meu ofici d'advocat.

■ **Té la consciència d'haver deixat la feina feta o li pesa haver deixat alguna patata calenta a la seva successora?**

■ La feina no s'acaba mai. Si comences a pensar coses que et vas deixant, acabes estant 444 mesos al càrrec [els que va estar Lluís Tejedor]. En aquest cas, l'Alba Bou està més que capacitada per tirar endavant els projectes que hagin quedat a mitges i els que ella consideri que ha de començar. Hi ha un pla d'actuació municipal, que és un guió ja marcat, i això em dona tranquil·litat.

■ **Quin moment positiu destacaria de la seva alcaldia?**

■ Tot el que ens va ensenyar la pandèmia sobre gestió, lideratge i presa de decisions d'un dia per l'altre... Aturar de cop tot projecte de ciutat per atendre les urgències... Això és un màster en gestió pública. Crec que no hem tingut en la història un procés tan comunitari i d'autoajuda com el que es va donar a la pandèmia, i això queda en la memòria col·lectiva. Altres llocs es dediquen a fer contractes per guanyar diners públics amb mascaretes, i aquí tothom va estar a una. I després, també recordo l'oposició a l'ampliació de l'aeroport; em vaig veure representat i legitimat per la ciutadania a l'hora de donar una resposta tan política per preservar els nostres espais i la nostra forma d'entendre la ciutat.

■ **El Prat té un model que pot exhibir amb orgull de portes cap a fora, llavors?**

■ N'estic convençut, i potser no hem tingut prou altaveu per demostrar-ho. Potser els que vivim des de sempre no li donem tanta importància, perquè l'hem viscut sempre. Però notes aquesta diferència sobretot en la gent que ve a viure des de fora i que et diu que ha escollit el Prat per diferents motius. I després també ho veus quan parles amb altres alcaldes i et pregunten pel teu model d'Interseccions, o el model de gestió de l'aigua, dels residus.

■ **Hi ha algun moment que esborraria, si pogués?**

■ No em penedeixo ni d'allò bo ni del dolent; soc qui soc gràcies a tot allò que m'ha passat. Soc molt positivista i penso que les decisions que prens a la vida són les millors possibles, perquè no hi ha volta enrere. Un oncle meu sempre deia, mirant el futbol, "si haguessin xiulat aquell penal, hauríem guanyat". Doncs mai se sap; no podem dir que una sola cosa pot canviar un destí.

“ Al món local, t'has de justificar mirant la gent als ulls; al Parlament, el contacte ciutadà es viu amb més distància ”

■ **Es considera receptiu a les opinions dels altres o és més d'imposar el seu criteri?**

■ Crec que he fet sempre un esforç, de vegades extrem, d'empatia. Però amb els anys he après que no pots agradar tothom, i que, per tant, has d'escoltar tothom, però tampoc cal convèncer tothom. Tot i això, jo sempre he intentat convèncer més, amb arguments i amb dades, que no pas imposar.

■ **És partidari, llavors, de les coalicions?**

■ Per governar, sempre. Fins i tot tenint majoria absoluta. És fonamental que es puguin aportar visions diferents. I al Prat, tot i sumar majoria amb el grup socialista, he intentat sempre que els pressupostos o el Pla d'Actuació Municipal el votessin també Junts o Esquerra. El Baix Llobregat és un exemple de com Comuns i PSC governen en coalició tot i tenir majoria absoluta els socialistes, com passa a Sant Boi o Cornellà.

■ **Hi ha alguna cosa que detesti especialment?**

■ La desinformació és una cosa que em supera. Les opinions de tothom són molt respectables, però les dades són les dades. Valoro molt la llibertat d'expressió, però no oblidem que l'estupidesa també és una opinió. I un altre problema que veig és la intolerància i com la tractem. La democràcia és tolerant per definició, i això alhora és un dels seus problemes: hem de ser tolerants amb els intolerants? Què fem amb els discursos d'extrema dreta? No els fem cas? O hem de confrontar les idees? Clar, i si entrem a debatre, sembla que guanyin ells, perquè es legitima el seu discurs que els polítics només servim per barallar-nos...

■ **És que sembla que la política, des de fa anys, ha entrat també en aquest terreny de presentar-se com un gran circ del debat. Hi haurà algun dia un gran pacte polític per acabar amb aquesta situació.**

■ Sí, i sembla que molts es conformin amb fer una piulada o un "zasca" per deixar en evidència un adversari polític. Segurament, hem de construir més. A vegades, els partits fem més electoralisme que política. I passa fins i tot amb una alcaldia, quan molts cops estàs pendent de si una decisió et costarà vots. Jo crec que des del nostre partit hem estat valents amb la presa de decisions, més enllà de si ens donen o resten vots. Per desgràcia, en diferents ajuntaments, el que marca la política és seguir guanyant les properes eleccions. I guanyar unes eleccions no hauria de ser un objectiu, sinó la conseqüència d'haver satisfet l'interès general.

■ **Quin moment polític o social de la història té més en consideració?**

■ El pacte social que ha construït l'Europa actual i l'estat del benestar. En un moment de ruïna després d'una guerra mundial, hi ha un moment en què va haver-hi un gran ascens de l'extrema dreta. També, per l'altra

Passa a la pàgina següent ►

► Ve de la pàgina anterior

banda, un ascens de les revolucions comunistes i del bloc de la Unió Soviètica. I en el mig de tot això, hi ha l'Europa del benestar que tant ha costat de construir, i que es va començar a materialitzar també a Espanya a partir del 75 amb la mort de Franco. Aquesta construcció ens ha portat a l'Europa que som, i que ahora és la que està més en perill. Si Europa cau, cau el món, perquè és la que aguanta l'estat del benestar. Si Trump, Musk o Putin acaben imposant els seus postulats d'extrema dreta a la resta del planeta, ja podem plegar.

■ **Tejedor va tenir clar en el seu moment qui havia de ser el successor. Vostè ho ha tingut també?**

■ Bé, jo al 2015 ja havia apostat per l'Alba, i per mi no hauria estat cap problema fer de portaveu i deixar que ella passés al capdavant, però al final és una decisió de l'organització, se sumaven circumstàncies personals... Ella arrossega aquesta experiència d'haver estat molt propera a l'alcaldia, més l'experiència diversa d'altres àrees; ha portat Serveis Centrals, Urbanisme, ha diversificat molt més la seva visió de l'administració... Crec que està encara millor preparada per ser una gran alcaldessa.

■ **I és permeable a l'hora d'acceptar consells?**

■ Pregunteu-li a ella! No sóc gaire de donar consells, i crec que ella no els necessita, perquè acumula més experiència de la que jo tenia quan vaig ser nomenat alcalde el 2019.

■ **Com li agradaria que el recordés el Prat?**

■ Mai he tingut l'ambició de ser recordat. L'únic que espero és no ser recordat malament. Sí que crec que alguna vegada el Delta m'havia posat l'etiqueta de "Lluís II, el Transparent", perquè en el seu dia portava la regidoria de Transparència i Bon Govern. Per mi, tot el que té a veure amb el bon govern ha estat molt important, perquè té a veure amb la transformació de l'administració. Crec que hem avançat, coincidint també amb una certa renovació de la plantilla, per tal que tothom tingui accés a tot tipus de dades i així pugui entendre per què es fan les coses d'una determinada manera.

■ **Què prioritza vostè com a polític: les conviccions ètiques, les directrius de partit? El Prat, potser?**

■ Les conviccions ètiques per mi són fonamentals; no faré mai una cosa en la qual no crec. La meua toga d'advocat està penjada a la porta del despatx i me l'enduré al Parlament. Si algun dia faig alguna cosa en política que no vagi amb els meus valors, doncs me'n tornaré a exercir.

■ **Posem-nos filosòfics. De què ompliria una piscina buida?**

■ D'esperança. Perquè la manca d'esperança és un dels arguments que utilitza l'extrema dreta per avançar. Si tu no tens un futur clar, segurament t'agafes a aquell que et diu que prosperaràs si impedeixes el pas a qui et va

“ La desinformació és una cosa que em supera. Les opinions són molt respectables, però les dades són les dades ”

“ Mai he tingut l'ambició de ser recordat. L'únic que espero és no ser recordat malament ”

al darrere. Un argument fàcil, per exemple, és dir que els polítics volen guanyar diners prohibint els cotxes i creant impostos. En canvi, si tinguéssim esperances, potser pensaríem que és possible un món millor, que val la pena lluitar contra el canvi climàtic i que hi haurà menys malalties respiratòries en ciutats amb menys cotxes.

■ **Què diria si, durant 30 segons, tot el món estigués pendent de vostè?**

■ Els donaria una dada claríssima: l'1% de la població controla el 99% dels bens de producció. La resta, ens hem de repartir l'1% restant dels bens. Si ens posem tothom d'acord, ens podem repartir el 99% dels bens de forma solidària. I tothom podria

viure, fins i tot sense preocupar-nos pràcticament de treballar, que ja ho farien les màquines.

■ **No li preguntaré pels diners al banc, però digui'm: és més rendible el salari-hora fent d'alcalde o de diputat?**

■ Et puc dir el que cobra un diputat dels comuns, que són 3.300 euros al mes. Es cobra bastant més, però aquesta altra part va al partit. O sigui que aproximadament em queda el mateix sou d'alcalde que de diputat. En tot cas, i parlo pel meu entorn, qui està en política no ho fa per diners. Amb les hores que hi dediques no et sortiria a compte. Recordo que el meu pare, quan era regidor, acabava al taller i després tenia les comissions de govern, arribava a casa passades les 12 de la nit i l'endemà a les 8 tornava a obrir el taller. Jo he mamat això, i crec que per dedicar-te a la política realment has de tenir voluntat de servei, i també formació professional fora de la política, per tornar-hi de manera natural quan ja no t'hi dediquis.

■ **Com a mínim, de diputat es pot permetre un cert relax d'agenda, no? Potser ja no hi ha a l'agenda tanta reunió amb associacions locals...**

■ Sí, però al final acabes anant a Olot perquè t'expliquin com afecta la construcció d'una variant al patrimoni natural de la Garrotxa. O a Lloret per veure les actuacions que preveu l'Ajuntament al passeig marítim, i que poden tenir repercussió a la fauna litoral; et reuneixes amb plataformes com SOS Costa Brava... Tot això ho has de conèixer per defensar-ho després al Parlament. És sorprenent com va de plena l'agenda del parlamentari. El petit avantatge que hi veig ara és que faig més de "regidor", i quan al Parlament es debat alguna cosa d'educació, puc escapar-m'hi amb el portàtil i mantenir alguna reunió relacionada amb temes com els que he comentat. I d'altra banda, jo sempre he dit que des del món local tu has de justificar, mirant la gent als ulls, el que has fet bé i el que no. Al Parlament, el contacte ciutadà es viu amb una certa distància.

■ **Una altra variant de "pregunta clàssica": al Parlament hi ha tants "affaires" amorosos com diu la llegenda?**

■ Ostres! Doncs no ho he pogut veure de prop. I a més, al sopar de Nadal, no vaig poder anar, i sé que van coincidir diferents grups parlamentaris a la mateixa discoteca. Així que us ho explicaré l'any que ve. ◀

Un sistema de contenidors intel·ligents premiarà amb rebaixes en la taxa de residus

Les llars poden estalviar-se fins a un 40% del nou impost obligatori, que es cobrarà a partir del mes de maig

J. MARTÍNEZ

Des del 13 de gener, l'Ajuntament té en marxa la implantació del nou model de recollida de residus al Prat. Consisteix en un sistema de contenidors intel·ligents que s'obren després d'identificar-se amb una targeta, un clauer (els lliurarà l'Ajuntament) o bé d'una aplicació mòbil. Els contenidors afectats seran els de matèria orgànica (marró) i el de rebuig (gris).

De forma progressiva i fins a l'abril, els contenidors d'obertura lliure aniran desapareixent per deixar pas als que només s'obriran de manera intel·ligent. Els primers contenidor "clàssics" que es tancaran per adoptar el nou sistema d'obertura seran els del sector Marina-Llevant. Ho faran el proper 3 de febrer, segons la previsió de l'Ajuntament. Durant els tres mesos següents, el procés d'adaptació de contenidors s'anirà estenent per la resta de sectors de la ciutat.

L'Ajuntament instal·larà punts d'informació a peu de carrer i a diferents centres cívics, segons la zona on es vagin implantant els contenidors. Els usuaris hi podran recollir allà la seva targeta i clauer, presentant el rebut de la factura de l'aigua.

Segons les primeres dades municipals, en els primers quatre dies de campanya al primer barri, el de Llevant, ja s'havien repartit les targetes a 642 de 2.605 habitatges de la zona (un 25% del total) i s'han contactat 82 comerços dels 200 del sector (un 41%). "S'avança a bon ritme", asseguren des del consistori.

L'incentiu principal per convidar a la població a utilitzar el reciclatge intel·ligent és una rebaixa de la nova taxa de residus, obligatòria per llei estatal i que l'Ajuntament començarà a cobrar a partir del mes de maig en la factura de l'aigua. El nou impost pot suposar entre 100 i 120 euros anuals de mitjana en cada llar. Amb l'ús dels contenidors, aquesta xifra es pot veure reduïda fins a un 40%. El requisit: utilitzar el contenidor intel·ligent de l'orgànica un mínim de 7 vegades cada dos mesos. En el cas dels comerços, per obtenir el descompte del 40% caldrà utilitzar el contenidor un mínim de 40 vegades en un any.

Descompte addicional a la deixalleria

L'Ajuntament també preveu aplicar un descompte addicional d'1 € (amb un màxim de 6 € anuals) cada cop que es visiti la deixalleria municipal per a dipositar estris vells. Segons càlculs del consistori, la suma de totes dues bonificacions podria suposar un 45% de reducció en la taxa de residus que paga una família de mitjana.

Preguntats per DELTA, des de l'Ajuntament aclareixen que els contenidors no

disposen de cap sistema que els permeti detectar l'autenticitat orgànica de les deixalles dipositades. "Sí, serà inevitable una mínima picaresca, però passats els primers dos mesos, aquesta desapareixerà i la immensa majoria de gent farà un ús correcte del contenidor", asseguren fonts municipals.

Investigar el bon ús

Al respecte, Àlex Pascual, cap de Serveis Urbans de l'Ajuntament, avançava -en declaracions a l'emissora municipal El Prat Ràdio- que es farà un cert seguiment de l'ús correcte dels contenidors. "Hem passat d'un model de recollida anònim a un model amb identificació de l'usuari. Això ens permet obtenir dades amb certa qualitat. Podem creuar dades, per exemple, per investigar si un contenidor només s'obre moltes vegades per beneficiar-nos de la rebaixa de la taxa i, en canvi, el pes de la brossa que es va dipositar no correspon amb aquesta gran xifra d'obertures".

Amb els contenidors intel·ligents, l'Ajuntament vol millorar les xifres de recollida selectiva, notablement per sota dels objectius que marca la Unió Europea: el 55% al 2025 i el 60% al 2030. "Amb el sistema actual de contenidors al carrer, el municipi es troba al 38,14% de recollida selectiva, lluny dels objectius requerits", informa el consistori.

Part del nou sistema de recollida de residus està finançat amb una dotació de 340.720,92 € pels Fons Next Generation de la Unió Europea. ◀

Aena presenta xifres rècord al Prat i torna a avisar subtilment de la necessitat de l'ampliació

J. M. / REDACCIÓ

Mentre trascendeixen poques dades de la comissió tècnica oficial al voltant de l'ampliació de l'aeroport del Prat, Aena utilitza les darreres xifres de trànsit aeri per llançar un nou missatge subtil sobre la necessitat d'ampliar la instal·lació. Segons les dades del gestor aeroportuari l'aeroport del Prat ha tancat l'any 2024 amb 55.034.955 passatgers, un 10,3% més que el 2023.

Els 55 milions de passatgers, recordem, és la "xifra mantra" que en teoria indica el límit d'usuaris anuals que l'aeroport del Prat és capaç de gestionar amb solvència i amb les dimensions actuals. Gestionar un nombre superior de viatgers, segons els postulats d'Aena, compartits ara de ple pel Govern socialista de Salvador Illa, passa

Les pistes de l'aeroport, des del mirador de l'Illa / Foto: ARXIU DELTA

per ampliar -"modernitzar", expressava Illa en temps previs a la seva investidura a l'aeroport.

Hores de baixa demanda

Aena reforça aquest missatge en el mateix comunicat on fa públiques les dades "rècord": "Davant d'aquests números i fins que s'implementi l'eventual ampliació de

la infraestructura, el creixement de l'aeroport estarà determinat per l'ús de les franges horàries del dia anomenades "hores vall" que encara queden disponibles, així com per la desestacionalització anual de l'activitat". Dit d'una altra manera: amb les dimensions actuals, l'aeroport només pot estirar el seu servei si s'aprofiten les èpoques de baixa demanda.

Les dades d'Aena xifren en 347.977 els moviments d'aeronaus operats durant el 2024 ("un 9,1 % més). També destaca que s'han transportat 181.688 tones de mercaderia, "un 16,1 % més".

En paral·lel a la presentació de les xifres, Aena ha anunciat un programa d'inversions a les dues terminals del Prat per valor de 750 milions d'euros. La major part, uns 700 milions, aniran destinats a remodelar la T1, on es preveu moure tota la façana principal, cobrir alguns patis i instal·lar nous filtres de seguretat per agilitzar el moviment de passatgers. Pel que fa a la T2, el moviment més visible -a banda de millores estructurals- serà el trasllat de l'emblemàtic mural de Miró, que s'ubicarà, segons Aena, en una zona més destacada de la T1. ◀

C M M
CENTRE MÈDIC

25
Anys

El millor
servei
mèdic
al seu costat

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades
i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS

26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS

Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies,
mamografies i ortopantomografia.

Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

SAFAREIG OFICIAL

La porra de les regidories

Al tauler d'escacs de la casa gran municipal ja feia temps que l'intercanvi entre les peces del rei i la reina estava previst. Un cop coronada Alba Bou, una gran porra que s'ha obert és la de quins canvis hi haurà a les regidories i tinences d'alcaldia. La d'Urbanisme, ocupada fins ara per Bou, és un dels premis grossos d'entre les carteres municipals. Hi ha qui apunta que el seu nou titular podria ser Rafael Duarte. A favor: els anys d'experiència que acumula. En contra: que és una de les figures que ja se situa, de cara a futures eleccions, més fora que dins del tauler.

Un altre nom que ha sonat en els darrers temps és el de Quim Bartolomé, un dels més fidels de la vella guàrdia. Però a aquest, a més de situar-se ja en zona de retirada, li pot pesar el fet que ha anat acumulant massa càrrecs i responsabilitats en els últims anys.

I si resulta que l'equip dels Comuns acaba apostant pels nous talents. En aquest sentit, Anna Martín Cuello -alguns l'haurien situat de bon gust, pel seu caràcter proper, com a relleu de Mijoler- podria ser una figura emergent que podria llaurar-se un bon futur agafant les regnes d'una regidoria com Urbanisme, amb l'horitzó del desenvolupament de l'Eixample Nord cada cop més proper.

Juan Pedro escalfa a la banda

Mentrestant, admetem que pagariem una bona xifra per una tecnologia que ens permetès llegir què passa per la ment de Juan Pedro Pérez, el portaveu municipal socialista i principal aspirant a prendre-li la alcaldia als Comuns, algun any d'aquests. Tejedor era un rival imbatible, i Mijoler ho va ser en les primeres eleccions "post-Tejedor". Però el 2023, el múscul dels Comuns ja no marcava tant. Ara comença a rodar una alcaldessa sense gaire projecció pública, amb fama de tenir el seu caràcter, i amb molta feina per fer a l'hora de guanyar-se la gent a peu de carrer. Primera pregunta: ha arribat EL moment de Juan Pedro? I, segona, Juan Pedro vol aprofitar aquest moment? La seva posició com a soci de govern i alhora opositor moderat quan s'apropen eleccions no li ha funcionat malament. És una posició còmoda, que li ha proporcionat càrrecs de pes però que, alhora, l'eximeix de la gran motxilla que suposa gestionar una alcaldia com la del Prat. Els moviments al tauler que faci aquesta gran torre oponent que és Pérez seran determinants durant els propers dos anys.

L'últim que es perd...

Uns altres que s'han afanyat a posar-hi fitxa després del relleu de Mijoler han estat els de Junts. "Nosaltres som l'esperança", resava el missatge esbombat pels de Gerard Valverde a les xarxes. Està força bé mantenir la il·lusió, però l'experiència del procés convida, d'altra banda, a fer servir el fre de mà.

Dutxa freda

Fem un incís per assenyalar que el que escalfa cada cop menys són les dutxes de les instal·lacions esportives del Sagnier. Des de l'última campanya d'estalvi d'aigua, en què es va rebaixar la durada i la pressió, les dutxes dels vestidors són autèntiques teràpies de contrast tèrmic. La paradoxa és que un truc per aconseguir que l'aigua surti una mica més calenta és obrir tres o quatre dutxes del vestidor, tot i que hi hagi només un usuari, amb la qual cosa, tot intent d'estalvi d'aigua queda inutilitzat.

El futur de la Casa Gomis

Un altre que ha marcat múscul en les darreres setmanes és el ministre de Cultura, Ernest Urtasun. En una maniobra que poca gent s'esperava, el ministeri de Cultura ha comprat la casa Gomis pocs dies abans que Aena i l'entorn del president Illa tornin a recordar la importància de prendre alguna decisió sobre l'ampliació de l'aeroport. Compte aquí, perquè el suposat blindatge de la casa Gomis atorgant-li un ús cultural -encara per definir- pot ser un caramel enverinat. Mentre el ministeri de Cultura estigui en mans de cert color polític, podríem arriscar-nos a assegurar que l'ús cultural de l'espai està garantit. Ara bé, què passarà si un dia el ministeri de Cultura cau en mans de gent amb més afinitat pel totxo, el xiringuito i els toros? Tranquils, que la casa i el seu conjunt és un bé patrimonial que no perilla. Però garantir que futurs governs inverteixin en ella com a "espai cultural" potser ja no ho podem tenir tan clar.

LA TIRA de PERE VENTURA

DANI HURTADO, professor de la UPC i premi del públic al Saló del Gaming

“Ensenyar la Revolució Industrial amb un videojoc pot ser més motivador i emocional per als alumnes”

MARGA SOLÉ

Dani Hurtado Torres, professor de la Universitat Politècnica de Catalunya, és doctor en didàctica de les ciències socials i llicenciat en Història. Té 40 anys, va néixer i viu al Prat, està casat, té una filla de dos anys i és el creador de “El Retrovisor”, videojoc recentment premiat al Saló del Gaming i centrat en els dilemes morals i el canvi de vida d’un xofer, exmembre de la màfia, que interactua amb els seus passatgers a través d’aquest mirall. Hurtado també treballa de freelance en el disseny i desenvolupament de videojocs, que és el que també ensenya a la universitat.

/ Foto: QUIM TORRENT

■ Quina és la seva feina?

■ Faig classe en el disseny i desenvolupament de videojocs, la meua especialitat. També col·laboro en la part narrativa, de guions i de gestions dels jocs, aprofitant que tinc un postgrau en guió de cinema i televisió.

■ Que vol dir “gamificació”?

■ És un terme que hem agafat prestat de l’anglès. En català seria ludificació, el que passa és que no s’utilitza molt. Bàsicament es una eina que es basa en incorporar elements del joc en contextos que no són lúdics, com per exemple l’educació, la sanitat, l’aprenentatge d’idiomes, l’esport... contextos que no es conceben com divertits i on s’incorporen elements de joc per motivar més a la acció de les persones.

■ Posi’m algun exemple concret.

■ De fet, la gamificació és una tècnica que va néixer del màrqueting i la seva primera funció és vendre. És a dir, fer més fàcil comprar i utilitzar serveis per a la gent. Després s’ha anat estenent a d’altres àmbits més bonics, com l’educació. Per exemple, pots ensenyar la Revolució Industrial amb llibres, documentals i powerpoints, però també fent servir un videojoc.

■ Per a ells és més propera, és clar.

■ I més motivador, perquè els jocs els hi agraden, formen part del seu món i de la

seva realitat, però a més també és una experiència més emocional.

■ La seva formació va ser d’Història?

■ Sí. Vaig començar a estudiar als 18 anys i llavors no hi havia carreres específiques de videojocs. La Història m’interessava. Però sempre que he pogut m’he anat redirigint cap a la part narrativa dels videojocs.

■ A on dona classes?

■ Al Centre de la Imatge i la Tecnologia Multimèdia adscrit a la UPC. Allà es fan diferents graus i jo dono classe en els graus de Disseny i Desenvolupament de Videojocs i de Disseny, Animació i Art digital. Faig també una classe sobre indústria e història dels videojocs, que, sent historiador, és molt interessant també explicar-ho i és una història que és molt curta si la comparem amb altres arts d’arquitectura o pintura... Té una mínima part però és molt intensa, i també veure els encerts i els errors que van cometre altres persones abans... Són lliçons molt útils per als dissenyadors de videojocs futurs. I a banda, assessoro projectes d’estudiants que dissenyen els seus propis jocs.

■ També forma futurs creadors de videojocs. Com es fa això?

■ És un grau de quatre anys i cobreix tant les parts més tècniques de programació i

de creació més tècnica del videojoc, que no deixa de ser un programa i una part més important de disseny que és a on més intervenció i que té a veure amb la conceptualització. Té una tercera vessant que és la artística i l’aparença, al ser un audiovisual també és molt important la part gràfica, els colors...

■ Quin premi li han donat?

■ El premi és un reconeixement i una estatueta molt bonica que concedeix la organització del Saló del Gaming (SAGA) i ells convoquen un jurat de persones especialistes en videojocs. El premi se’l va quedar l’estudi Cumusgames. A “El Retrovisor” ha participat un equip de moltes persones, cadascuna aportant la seva faceta. El joc necessita una idea, una història que en aquest cas he fet jo i a partir d’aquí hi ha un grup de persones que s’han dedicat a programar, fer grafismes, la música, doblatge de les veus...

■ Com comença la seva afició als videojocs?

■ Des de sempre. Jo jugo a tot tipus de jocs, des de consola, ordinador, taula, que m’agraden moltíssim, escacs... Sempre he estat jugant amb joguines i jocs. A casa meua va arribar una consola de videojocs molt aviat quan jo era molt petit, i el meu germà gran també era molt aficionat a la informàtica, he tingut tiets que també jugaven... Sempre he estat rodejat de jocs. ◀

L'estat compra la Casa Gomis per crear un espai cultural públic

Una iniciativa del ministeri de Cultura comandat per Ernest Urtaun (Comuns/Sumar) en plena polèmica pels plans d'ampliació de l'aeroport

La Casa Gomis / Foto: QUIM TORRENT

SERGI OLIVERA

Amb una visita al Prat d'Ernest Urtaun, ministre de Cultura i membre de Sumar dins de la coalició de govern amb el PSOE, es va oficialitzar la compra -efectuada a finals del 2024- per part de l'estat espanyol de la Casa Gomis, la joia pratenca de l'arquitectura racionalista, obra d'Antoni Bonet Castellana inaugurada el 1963, situada ben a prop del litoral pratenc, dins de la finca de La Ricarda.

El motiu de l'operació, convertir la casa en un centre cultural de titularitat 100% pública, tot i que amb uns usos concrets encara difusos, més enllà del "volem que giri entorn del diàleg entre art i natura", anunciat per Urtaun. El projecte futur queda per definir a tres bandes entre govern estatal, Generalitat i l'Ajuntament del Prat, amb la incògnita de com podrien afectar futurs canvis colors polítics als governs. Ara, en primera instància, s'espera que s'hi celebrin trobades i visites guiades. A més, es treballarà perquè tingui un paper destacat a la programació de Barcelona com a Capital Mundial de l'Arquitectura el 2026 i al Congrés Mundial d'Arquitectura de la Unió Internacional d'Arquitectes (UIA), que també se celebrarà l'any que ve.

Es compleix el desig de la família Gomis Bertrand

El ministeri desembutxaca 7,25 milions d'euros a les anteriors propietàries, les germanes Inés i Marita Gomis Bertrand, en aquesta ad-

quisició que, en paraules d'Urtaun, "servirà per garantir la preservació d'una joia patrimonial". De fet, d'anys ençà que la voluntat de la família era vendre l'immoble, sempre amb la condició que la venda servis per donar-li usos culturals a l'espai: "demanem que es preservi l'essència de tenir sempre la porta oberta a tothom, com sempre hem fet en aquesta casa, i contribuir a fer país incrementant la cultura", va defensar Inés Gomis Bertrand durant l'acte oficial, el dia 7 de gener. En posteriors declaracions, a mitjans com BTV, reconeixia haver trobat la solució pel futur de l'espai, perquè "les noves generacions ja no poden fer-se'n càrrec".

Moviment polític?

A ningú se li escapa el rerefons polític que hi pot haver en aquesta decisió presa des d'un ministeri encapçalat per un membre de Co-

munis-Sumar com Urtaun, una formació política posicionada clarament en contra d'una hipotètica ampliació de l'aeroport que podria tenir precisament greus conseqüències sobre l'entorn de la Casa Gomis -com ja la va tenir la construcció de la tercera pista a principis dels 2000, per la proximitat i el soroll- sobretot si finalment s'acaba ampliant aquesta en direcció cap al Port. No oblidem que des del PSC s'ha defensat en diferents ocasions l'ampliació, fins i tot en boca de l'actual president de la Generalitat, Salvador Illa.

Consultat Urtaun sobre aquesta segona vessant política del moviment, va defugir cap confrontació amb els que són socis de govern a l'estat, però tant ell com l'encara alcalde del Prat, Lluís Mijoler, van remarcar la importància de l'espai natural de La Ricarda. "El seu entorn és un element molt important pel futur de la Casa Gomis", va defensar el ministre.

Mijoler: "la compra pot dificultar l'ampliació de l'aeroport"

Mijoler, en declaracions posteriors a l'acte oficial a Europa Press afegia més llenya al debat: "la compra pot dificultar l'ampliació de l'aeroport. Encara que aquesta no afecti concretament la zona, sí que faria que un element patrimonial que has comprat per posar-ho en valor quedi totalment aïllat i inaccessible". En canvi, veus de sectors socialistes més vinculades al món empresarial com Pere Navarro, delegat estatal al Consorci de la Zona Franca declarava que la compra "no té per què ser un obstacle per l'ampliació", que continuava defensant com a "necessitat urgent".

Amb la compra de l'immoble, l'estat invertirà en la millora i conservació de l'espai, en l'organització de visites regulars i en trobar-ne usos específics relacionats amb la cultura. De fet, durant els darrers mesos de 2024, ja ha estat una important seu de la biennal nòmada Manifesta 15, celebrada a l'àrea metropolitana de Barcelona. El 2021, la Casa Gomis havia estat declarada per la Generalitat Bé Cultural d'Interès Nacional. ◀

2a EDICIÓ

PREMI DE POESIA PAU VALLHONRAT

Patrocina i organitza
ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLORREGAT,
editora del PERIÒDIC DELTA - El Prat de Llobregat

Delta

LLORREGAT

Delta

US CONVIDEM A
L'ACTE DE LLIURAMENT DE GUARDONS

Dimecres 29 de gener del 2025 - 19:00h
SALA D'ACTES DEL
CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Amb la actuació de la coral
GÓSPEL PRAT

La lectura dels poemes guanyadors
estarà acompanyada musicalment
al teclat per Javier Martínez

Poncelam publica “No Certificada”, el seu primer disc

SERGI OLIVERA / La jove cantant, compositora i productora pratenc Poncelam (Irene Poncela, 2004) publica el 7 de febrer el seu primer disc, que també es podrà escoltar a totes les plataformes digitals. El treball porta per títol “No Certificada” (Propaganda Pel Fet) i està compost per dotze temes, en els quals trobarem diferents col·laboracions. La barreja de ritmes urbans de moda com el rap, el trap i el reggaeton amb la seva sensibilitat especial en unes lletres més profundes i intenses a les que estem acostumats, se suma a la seva ànima jazz i R&B. Un estil propi que li ha forjat una important legió de seguidors a les xarxes i una carrera prometedora que, de moment, no té sostre. Influenciada pel seu pare, va estudiar piano i cant, continuant la seva formació musical al Conservatori del Liceu. La viralitat d’algunes cançons com “Rosas de Papel” i “Olvidarte” i la bona acollida dels tres EP’s “Lágrima de Ángel”, “Vértigo” i “Besos, Irene”, culminen ara amb el primer disc físic. La presentació en directe tindrà lloc a la sala Wolf de Barcelona el 15 de març. Els videoclips d’alguns dels temes com “Prioridades” “No Somos Iguales” o “Bien”, rodats al Prat, ja es poden gaudir a les xarxes socials. ◀

Marc García Arnau anuncia “Revés de Zurda”, el seu tercer àlbum

SERGI OLIVERA / Amb el llançament del single de “Para que yo me llame Ángel González”, on adapta a la cançó els versos del reconegut poeta asturià Ángel González, el cantautor pratenc, Marc García Arnau, avança el contingut del seu tercer àlbum publicat: “Revés de Zurda” (2025). El tema compta a més amb un preciós videoclip enregistrat al Teatre Kaddish, rodejat de família i amics i sota el mestratge a la direcció del fotoperiodista David Aiob, que ja es pot veure a Youtube. Aviat sabrem la data definitiva del llançament del disc, el tercer després de “Marc García canta a Brassens” (2016) i “La Corte del Rey Loco” (2020). Pel que ha transcendit, el nou treball del pratenc continuarà explorant el mapa de la cançó d’autor amb dues ànimes,

una existencial i una altra més trapella. A més de González, també hi haurà versions de poemes de Miguel Hernández i de Gil de Biedma, atrevint-se musicalment amb diferents ritmes i estils, rumba i reggae inclosos. La presentació en directe la tindrem a La Capsa el 21 de març (entrades ja a la venda). ◀

El Kaddish torna a homenatjar el creador amb el segon “Fer Teatre, Costa”

REDACCIÓ / En l’any del seu cinquantè aniversari el Teatre Kaddish ha celebrat el segon homenatge al fundador de la companyia, Josep Costa (1950-2023) coincidint amb l’efemèride del seu naixement. Sota el títol de “Fer Teatre, Costa”, el dissabte 18 i el diumenge 19 de gener es van seleccionar des de la direcció creativa de l’entitat una vintena de textos teatrals traduïts pel director per ser interpretats en petit format, feina per la qual tenia una sensibilitat especial i que van significat tota una descoberta per tots els actors i alumnes del Kaddish, tant d’obres com d’autors. Amb el llegat del dramaturg també es va crear una biblioteca amb llibres de textos teatrals que van ser propietat del fundador.

Lisant

DESEMBUSSOS
Col·lectors i Xarxes de Sanejament

Inspecció Càmera TV
Servei 24h - Urgències

Més de 35 anys a prop teu

C/ de les Moreres, 89-91 - CP 08820 El Prat de Llobregat
Tlf.: 93 379 11 94 - 93 479 35 70

**Tecnologia
Qualitat
Confiança**

www.lisant.net

La història que amaguen les coses

L'exposició "La Memòria dels Objectes" explica al Cèntric la trajectòria del Prat des d'una perspectiva singular

SERGI OLIVERA / La sala d'exposicions del Cèntric acull fins al 30 d'abril una interessant mostra que explica la història del Prat a través de diferents estris i troballes que defineixen bona part de la trajectòria del municipi. Sota el títol "La Memòria dels Objectes", es tracta d'una feina remarcable de classificació i context per part de l'Arxiu Municipal, amb suport de la Diputació i amb la inestimable ajuda de diferents fons i col·leccions personals que han cedit els estris exposats, entre els que s'hi compten fàbriques, empreses i diverses famílies de la ciutat.

L'exposició es divideix en quatre sectors fonamentals: "El territori i l'aigua", "L'agricultura", "L'alimentació" i "La ciutat i la modernització", a partir d'aquí la diversitat d'objectes que es mostren per explicar la història de la ciutat és ben variada: des de restes d'àmfores romanes fins als primers televisors, passant per valuosos elements del passat agrícola (estris pagesos, molt lligats al conreu de la carxofa), industrial (les sirenes de La Seda, filatures i peces tèxtils) i de la vida quotidiana del nostre passat, sense oblidar la política i els esdeveniments històrics, com ara la placa del carrer 14 d'abril, com es va anomenar el carrer Major durant la Segona República. També hi ha espai per la cultura escrita i audiovisual, el vestuari i accessoris més personals. En definitiva, una mostra que tot pratenc amb inquietuds històriques i culturals hauria de visitar. ◀

Creació escènica comunitària al Ribera Baixa

REDACCIÓ / El centre cívic Sant Jordi-Ribera Baixa acollirà en les properes setmanes una interessant proposta de creació escènica teatral comunitària. Sota el títol de "Molta Merda!" es tracta d'un nou espai d'iniciació i pràctica teatral on s'explorà el potencial expressiu i creatiu dels participants a partir del joc i de la reflexió sobre el riure. Les tres sessions previstes tindran lloc el 28 de gener i el 4 i 11 de febrer a les 18 hores. L'activitat és gratuïta, però cal inscripció prèvia al centre cívic ja que les places són limitades. ◀

Paco Mármol presenta "Poemas de mi crepúsculo" el 13 de febrer

REDACCIÓ / El 13 de febrer a les 19 hores tindrà lloc al Cèntric la presentació del nou llibre del poeta, lletrista flamenc i escriptor Paco Mármol, que duu per títol "Poemas de mi crepúsculo". L'acte, organitzat per l'associació d'escriptors del Prat, Tintablava, comptarà amb l'actuació d'un "cantaor" guitarrista i un rapsode. Nascut a La Puebla

de Cazalla (Sevilla) el 1947, aquest pratenc d'adopció publica el seu vuitè llibre després del segon volum de Letras flamencas de la campanya morisca, de 2023. Sens dubte, tot un referent cultural al Prat, molt lligat a la trajectòria de difusió de la cultura andalusa a Catalunya i a la tasca cultural de la casa regional d'aquesta comunitat. ◀

El grup Teatre Fòrum flanquejat per Xavier Guitart, alcalde de Camprodon (a l'esquerra) i l'autor Pere Baltà (a la dreta)

Pere Baltà presenta el llibre de la seva obra de teatre “Café Nacional”

L'acte va tenir lloc a Camprodon el passat dia 12 de gener

REDACCIÓ / La sala d'actes del Centre Cultural “Cal Marquès” de Camprodon es va omplir per poder assistir no solament a la presentació del nou llibre de Pere Baltà sinó també per veure la seva escenificació, doncs es tracta d'una obra de teatre. L'acte es va

celebrar en el context de la commemoració del bicentenari del naixement de Josep Anselm Clavé (1824-1874).

La interpretació va anar a càrrec del grup Teatre Fòrum i va comptar amb la participació de la Coral Camprodon sota la batuta del

mestre Bruno Nájera, que és el president de la Federació de Cors de Clavé i del grup de Teatre Fòrum.

L'obra del Pere Baltà tracta de la història d'un ateneu que, com tants altres, va ser espoliat pel franquisme l'any 1939. El llibre ha estat il·lustrat pel Pere Ventura, que a “Delta” coneixement prou des de fa molt anys perquè a cada edició ens ofereix la seva vinyeta, la “Tira de Pere Ventura”. Precisament una de les il·lustracions apareix a la contraportada del llibre i mostra l'arribada de les tropes nacionals a la plaça de la Vila per ocupar l'edifici de l'antic Centre Autonomista, dit durant la Guerra Civil Casal Català, tot i que els franquistes després de la guerra el varen rebatejar amb el nom de “Café Español”, tal com va passar arreu de Catalunya.

Testimoniem des de “Delta”, l'enhorabona al Pere Baltà -que va ser director i cofundador del nostre periòdic- per aquest nou llibre, que sens dubte ens enriqueix la nostra memòria, la de la cultura i la de la història. ◀

ENS POTS TROBAR A
 C./ Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de LL.
 C./ Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona
 C./ Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C./ Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

▶ PRATIGRAMA per PUIGMALET

Núm. 209 Aquests mots encreuats presenten deu definicions, en cursiva, de tema pratenc.

HORIZONTALS: 1. Films, pel·lícules. - 2. Organització de Lliurepensadors Nihilistes. Unes que van per l'aire. República Democràtica Alemanya. - 3. Ossos plans que connecten sacre i fèmur. Relatiu a la psique. - 4. A principis d'agost. *Els finestrals de can Peixó Vell són mostres d'art* . Final adequat. - 5. Magma volcànic. Nota musical femenina. Planta, oli i teixit. Ajuntament. - 6. Idea inacabada. *Beguda típica de la centenària bodega de Cal Pere*. Soroll després del llamp. - 7. Tuberculosi. *El de can Farrés tingué lloc el 1914*. Qui els passa, anys empeny. - 8. Límits zenitals. Conec. Mitja iaia. Decent, honest. - 9. Refugi, protecció. Anno Domini. Fòsfor. No ho és tot el que lluu. Pàrquing. - 10. *Primer cognom d'un dels fundadors del periòdic Delta, i director durant 20 anys*. Concebim, projectem. - 11. Iode. Sultanat àrab. Que vol dir vent. Déu solar egipci. - 12.-Wan Kenobi, cavaller jedi. *Cafè de la, fundat el 1928*. Terra consonàntica. - 13. Anotació, aclariment. Nom masculí dins de les paraules. Enganyà, cometé traïció. - 14. La que fa sis. *La que fa tres de les pistes de l'aeroport, des del 2004*.

VERTICALS: 1. Emplaçaments, situacions. - 2. Casa que és per a llogar. *"A Sant, n'hi ha més a fora que a dins"*. - 3. *Seitons salats típics de la bodega de cal Pere*. Inaudits, no oïts. - 4. Al fons del mar. Alfa. Primera cara del disc. Religió musulmana. Entrada de l'aeroport. - 5. Comencen a galgar. Cinc romans. Est. Déu romà de la llar. La fi del món. - 6. Inici mesolecític. Renillarà, l'Aina.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2				■							■			
3							■							
4				■						■				■
5				■	■			■				■		
6				■							■			
7				■						■				
8			■			■			■					
9				■				■					■	
10									■					
11		■					■					■		
12				■								■		
13					■					■				
14							■							

- 7. Erbi. *Cal Pere, bodega centenària*. La meua extremitat. - 8. Tenda índia. Mamma Conegut. - 9. Olor forta a resclosit. Aparcament. Inici il·legible. - 10. Enmig de la masia. Lituània. 500 romans. Còlera, fúria. S'equivoca. - 11. L'origen de tot. Quina persona. Dispositiu electrònic de dos terminals. Tic consonàntic. - 12. Ocell i màquina per aixecar pesos a gran altura. Gran carnívor de pèl rogenc amb ratlles negres. Tres italians. - 13. Van editar. Equivocar-se. - 14. No es pot dir blat fins que no hi sigui, i ben lligat. *Nom de pila compost d'un dels fundadors del periòdic Delta, i director durant 20 anys*.

SOLUCIONS DEL PRATIGRAMA NÚM. 209

Verticals: 1. LOCALITZACIONS. - 2. LLOGADISSA. *BOI*. - 3. ANXOVES. INOITS. - 4. R. A. A. ISLAM. AE. - 5. GALG. V. E. LAR. N. - 6. MESOLEC. AL. NARA. - 7. ER. *TARRIDA*. MA. - 8. TPL. MIA. SABUT. - 9. RESCLUM. P. ILE. EDITAREN. ERRAR. - 14. SAC. *JOSEPMARIA*.
Horizontals: 1. LLARGMETRATGES. - 2. OLN. AERIES. RDA. - 3. COXALS. TRO. - 7. TISI. *CRM*. DIES. - 8. ZS. SE. IA. DIGNE. - 9. ASIL. AD. P. OR. P. - 10. PSIQUIC. - 4. AGO. *GOTIC*. UAT. - 5. LAVA. LA. LLI. AJ. - 6. IDE. *VERMUT*. NOTA. RAUL. TRAI. - 14. SISENA. *TERCERA*. CANALIAS. IDEEM. - 11. I. OMAN. AIRE. RA. - 12. OBL. *RAMBLA*. TRR. - 13. - 10. ASI. LT. D. IRA. R. - 11. T. QUI. DIODE. TC. - 12. GRUA. TIGRE. TRE. - 13.

SEGUEIX-NOS A

Facebook, facebook.com/periodicdelta

X @periodicdelta

Instagram @periodicdelta

www.periodicdelta.cat

MARBRES, PEDRES I GRANITS

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixó · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

► **ARC DE SANT MARTÍ** per VICENÇ TIERRA

Mans que parlen

Des de la quiromància (el terme prové etimològicament del grec antic: *Kheir*, mà + *man-teia*, adivinació), que llegeix la personalitat o el futur a través de les línies de les nostres mans... fins a les manualitats, que exterioritzen tot allò que podem fer i som capaços de fer amb les mans, tant en tasques diàries -habituals i imprescindibles- com en l'ús professional i artístic, o senzillament d'entreteniment i distracció, tot i que moltes vegades amb un bon nivell de qualitat, perquè ens proposem uns objectius.

Entremig d'aquests dos extrems ens trobem amb les mans com a elements comunicatius. Bé ho podem advertir quan observem l'evolució del llenguatge corporal dels infants o quan constatem en el nostre dia a dia el llenguatge de les mans, per si mateixes o com a part i context del llenguatge oral.

El dit polze, indicador; el puny (mà tancada), reivindicador; el cop de puny a la taula, ferma o enuig; l'índex i el menull enlaire (amb la resta de dits tancats), vexatori; cop de palmell a l'esquena, el sincer i l'altre; el moviment continuat de la mà oberta amb els dits junts; el grafisme de l'índex i el polze, en posició que vol significar una arma; les mans obertes i els braços oberts, senyal d'acolliment i benvinguda; la tendresa d'una carícia; la mà estesa per ajudar; transmissió

de sentiments quan dues persones s'agafen de la mà; al saludar, donar la mà oberta i tensada en la seva justa mida o bé donar la mà deixada anar i a mig obrir; recolzament d'expressions davant d'un auditori amb les mans a mig obrir o a mig tancar, segons allò que es vulgui induir; mantenir les mans en gerres, obertes i a la cintura, com a signe d'*stand by* amb impotència en una situació donada. Fixem-nos com utilitzen les mans els polítics en campanya electoral: les obren més que no pas les

Tenir mà esquerra és gaudir de naturalitat per afrontar les imprevisions i les sorpreses

tanquen. I adonem-nos també que resulta com una violació de la nostra intimitat el mostrar la mà estesa plenament i de cara amunt als que tenim enfront i ens ho demanen. En tot aquest àmbit, és cert que tenim assumida la iconografia de gestos de les mans que fem circular per WhatsApp i que fa referència a les respostes que donem a alguna proposta o comentari de la persona interlocutora.

Però val la pena posar èmfasi en dues expressions que no es refereixen a les mans físiques però que manifesten un tarannà molt

particular atribuït a persones, i que tenen el terme mà com a nucli: la primera seria allò de "tenir mà", que ens indica clarament un poder, una habilitat, un tacte, i/o una diplomàcia per aconseguir coses discretament.

La segona crec que és poderosa: "tenir mà esquerra". Lluny de la *sinistra* (com seria el terme en italià) i de la terminologia "sinistre" (quelcom desastrós i funest) o "sinistralitat" (bàsicament parlant d'accidents de trànsit), tenir mà esquerra és gaudir de naturalitat per afrontar les imprevisions i les sorpreses. Pensar en la següent jugada, cedir un peó -en escacs, per exemple- per guanyar iniciativa en el joc. Tornar a rellegir el guió, apropar i portar el cas al nostre terreny. Quan una batalla dialèctica la tens ja al sac, ¿quina necessitat hi ha d'enfonsar el rival o contrincant amb afegitons que fereixin la seva sensibilitat més primària? ¿Per què no ens cuidem de destacar alguna virtut del nostre oponent abans de convèncer-lo que està equivocacat en un plantejament concret? Amb recursos del llenguatge mimic, per exemple: to de veu, orientació dels ulls, moviment de les mans. Tenacitat i esforç sempre estan per sobre de tot, fins i tot per sobre del talent, especialment quan aquest es presenta enquistat.

Festina lente és una expressió llatina que vol dir progressar i caminar sense parar, però a poc a poc. La mà esquerra és igualment una qüestió d'hàbit, evolució, avançament... sense pressa però sense pausa.

► **MEMÒRIA CONTRA EL TÒPIC** per PAU RODRÍGUEZ CABANACH

86 anys de l'ocupació franquista del Prat

Davant la desfeta republicana a la Batalla de l'Ebre, tot el front de Catalunya anà caient davant l'avanç de les tropes colpistes. Des del Garraf, les poblacions del Delta eren ocupades per la 105 Divisió de l'Exèrcit Marroquí, comandada pel coronel Natalio López Bravo.

En aquest anar i venir de gent, durant la nit del 24 de gener de 1939 el Camp de l'Aviació era envaït per una avançada de les tropes franquistes, guarnicionant-se l'endemà una esquadreta de la Legió Còndor. Aquella mateixa nit sortia de la Casa de la Vila un cotxe conduït pel coronel Felipe Díaz Sandino en direcció a Barcelona. A dins hi viatjaven l'alcalde Joan Bruixola, el metge Josep Pujol i dues persones més, conegudes com el *Gurugú* i el *Vinaixa*. Aquest cotxe va ser el darrer en creuar el pont ja que hores després soldats republicans el feren volar per retardar l'entrada franquista a Barcelona.

En aquest impàs de temps entre la retirada de les autoritats republicanes i l'entrada de les autoritats franquistes, la població pratenc s'amagà en masies disperses, saquejà els queviures o bé marxà cap a Barcelona.

Malgrat que la 105 Divisió arribà a les 2 del matí del dia 25 al Fondo del Peixo, no serà fins a les 8:40 quan entraren desfilant pel carrer Doctor Soler. La presència de pratencs a les tropes franquistes facilità diverses detencions. Un cop a la plaça s'oficialitzà una missa de campanya i les tropes celebraren una costellada amb conills i gallines que van prendre de les masies. Tot seguit, l'oficial Víctor Martínez Santaolalla va nomenar la *Comisión Gestora Municipal*, amb Emilio Álvarez Fiter com a alcalde, Jaume Sallés Serra i Josep Colominas Vergés com a regidors i Felipe Quevedo Ortí com a secretari.

L'endemà, el dia 26, impactaren alguns

Missa de campanya a la Plaça de la Vila, davant del Modern (25-1-1939)

projectils republicans a Cal Mora i habitatges del carrer Santiago Rusiñol. Aquell dia el nou consistori franquista va inaugurar la Creu dels Caguts a la plaça de l'Església i es creà la *Comisión de Recuperación Agrícola*, encarregada de revertir les col·lectivitzacions. El primer punt de la primera reunió del consistori fou "*hacer patente el sentimiento de su más entusiasta admiración por el Glorioso Ejército Nacional que ha liberado a este pueblo de la tiranía roja*".

▶ **AMB L'AIGUA AL COLL**
per MANOLITA SANZ

Expectació

Comencem l'any 2025. Una bona ocasió per formular un seguit d'interrogants que veurem com evolucionen. Vostès, amables lectors, poden afegir les seves particulars inquietuds.

- Aconseguirà Trump comprar Groenlàndia, annexionar Canadà i prendre el control econòmic del canal de Panamà?
- S'acomplirà l'ordre de detenció del Tribunal Penal Internacional contra Netanyahu?
- Les dones seran lliures a Síria?
- Què farà Meloni amb els camps que ha construït a Albània?
- Marine le Pen arribarà al govern de França?
- Maduro seguirà de president a Veneçuela?
- Els retards de Renfe, igual d'espectaculars?
- El català continuarà esperant a les portes del Parlament Europeu?
- Yolanda Díaz ressuscitarà Sumar?
- Seguirà sense aplicar-se l'amnistia?
- Hi haurà vacuna contra l'Alzheimer?
- Els lloguers com sempre pels núvols?
- Les persones que arriben en pasteres, seguiran a les illes Canàries?
- Es prohibirà fumar a les terrasses dels bars?
- Sánchez farà encara majors equilibris pactant a tort i a dret amb la resta de partits?
- Feijoo seguirà sense ulleres, amb imatge de predicador sense èxit?

I el gran interrogant del Prat

- Els ànecs de la Ricarda trobaran refugi segur a la casa Gomis, ara que és patrimoni de l'Estat?

Com deia l'extinta revista *Hermano Lobo*, la resposta l'any que ve si Déu vol.

▶ **ENS ESCRIUEN**

Preu simbòlic per garantir presència als cursos

Cada any acostumo a aprofitar alguns dels molts cursos disponibles a l'àmplia oferta de l'Ajuntament, ja siguin en els diferents centres cívics o al Centre de Promoció Econòmica. Entenc que aquests cursos, de les temàtiques me's variades, suposen una inversió en temps, organització, recerca de monitors adients, mitjans materials i un espai i eines adequades en funció de la temàtica.

Recentment vaig fer un d'aquests cursos, en concret un de cuina i receptes d'aprofitament al centre cívic Ribera Baixa. No seria la primera vegada que m'he intentat inscriure a algun curs semblant, però en ocasions anteriors m'havia quedat sense plaça. Entenc que, tot i la varietat de l'oferta, alguns cursos capten més l'atenció de la gent i s'inscriuen ràpidament (de vegades, als pocs minuts de sortir l'oferta de cursos ja s'han acabat les places).

Aquesta vegada, però, vaig ser una de les 15 persones afortunades amb una plaça al curs, que a més es desenvolupava en un horari perfecte, un dissabte al matí, poc abans de les festes de Nadal.

La meua sorpresa va arribar quan, un cop allà, de les 15 persones que en teoria s'havien inscrit, només cinc ens vam presentar. Fins i tot la cuinera-monitora no va amagar un cert disgust, perquè havia previst estris i s'havien comprat ingredients calculats per a 15 participants.

M'agradaria fer un suggeriment que pot semblar poc popular. Entenc que per circumstàncies personals, 1, 2 o 3 persones poden acabar no assistint a una activitat a la qual s'han inscrit. Però 10 de 15 són massa, i crec que més aviat respon a una irres-

ponsabilitat i falta de sensibilitat per part de la gent. A banda d'haver-se planificat una despesa determinada i acomodat una instal·lació, aquestes 10 persones que no es van presentar van acabar impedit que potser d'altres persones interessades poguessin fer el curs.

I ara vindria la proposta, ja dic que potser impopular, que des d'aquí faig a l'Ajuntament. Per inscriure's als cursos s'hauria de demanar una petita fiança. Un mínim preu simbòlic (no sé, posem 6 o 8 euros, el que es consideri oportú) que es retornarien un cop l'alumne hagi fet un aprofitament i acte de presència mínims al curs. Lògicament, la fiança també s'hauria de retornar si es presenta algun tipus de justificant de força major que impedeixi l'assistència. Però en tot cas, estic segura que amb aquest petit requeriment del preu simbòlic retornable, la gent que s'inscriu només per inscriure's, sense intenció real d'assistir, ja no ho faria, i es contribuïria a una gestió més responsable dels recursos municipals.

De vegades ens queixem perquè se'ns apugen preus i tarifes diversos, algunes amb més justificació que d'altres, però és cert que amb actituds poc responsables com la que he comentat, fomentem que els ajuntaments acabin optant per mesures dràstiques i que al final acabem pagant justos per pecadors.

La mateixa fórmula l'aprofitaria, tot i que sé que això ja no depèn dels ajuntaments, als centres mèdics, quan es demana cita i després el pacient ni es presenta ni avisa. Preu simbòlic retornable per cada cita mèdica que es demana. Ho sento molt, però cada cop estic més convençuda que no reaccionem amb cert civisme fins que no ens toquen la butxaca.

Eva Lozano

Después de 36 años de servicio, Peluquería Mercè se despide de sus clientas el próximo 15 de marzo de 2025

Muchas gracias por la confianza depositada durante todo este tiempo. Para nosotras ha sido un placer poderlas atender y queremos despedirnos dando las gracias y mandando un fuerte abrazo a todas nuestras clientas

¡Hasta pronto!

Per Nadal, què celebrem realment?

Parlar de Nadal em resulta un tant complex, perquè, què és el que realment se celebra avui dia en aquest món tan divers en el que ens toca viure? Per a mi, i per a molta més gent, té sens dubte un significat cristià, el de celebrar el naixement de Jesús. Però en aquest món tan globalitzat, on prima la publicitat, on se'ns bombardeja per arreu parlant de la màgia del Nadal, penso, de quina màgia estem parlant, la del consumisme? La màgia del Nadal hauria de ser la de transmetre amor, i no sols aquest dia o aquestes festes, sinó tots i cadascun dels que anem vivint. El Papa Francesc ens ho deixa ben clar *“El naixement té lloc en un pessebre pobre en tot, però ric en amor”*. Aquest naixement és realment la màgia del Nadal que cal celebrar.

La festivitat de Nadal, o la paraula en sí, s'ha universalitzat de tal forma que s'hi barregen tradicions no pròpies de l'àmbit cristià, sinó d'altres religions, cultures, indrets... que evidentment cal respectar, però sense menystenir les pròpies, ja dels nostres avantpassats. Cal que tinguem prou autoestima per mantenir vives aquestes nostres tradicions. Una de les expressions familiars tradicionals en celebrar el Nadal és posar el pessebre com a centre de la festivitat, en un lloc ben visible de la llar. Deixant a banda que mostrant l'alegria del temps també s'hi posin a la casa, al portal d'entrada, a diferents llocs on s'escaigui, guarniments de tota mena, i en especial l'arbre de Nadal amb la seva estrella ben llampant amunt de tot, aquesta estrella que ve a simbolitzar la que il·lumina i guià els Mags i pastors el camí de Betlem per acudir a l'encontre del nou nat. I la nit de Nadal a fer cagar el tió, on la mainada espera ansiosa rebre els seus obsequis, a l'igual que per Reis, aquella nit d'espera màgica rere haver vist la seva arribada. Aquestes tradicions van quedant conjuntades i esmorteïdes per altres d'importades com són les del Pare Noel o Santa Claus o Sant Nicolau...

La tradició del pessebre cal que segueixi viva en el nostre país, sigui de forma estàtica, el de les llars o com ara el que es munta

en gran a la plaça de la Vila, aquí al Prat, o els pessebres vivents arrelats de fa anys a molts indrets de Catalunya, i que també, darrerament es fa a Sant Cosme, en els quals es dona vida a personatges i escenes bíbliques del naixement de Jesús. El pessebre de la plaça de la Vila ens ha mostrat aquest passat Nadal un paisatge alpí, tot nevats, amb zona d'esquí, parc d'atraccions per a la mainada, molta llum i moviment, com sempre construït manualment amb un gran detall i precisió, incorporant-se cada volta més nivell tecnològic, i dut a terme per un grup de gent artesana i entusiasta que s'escarrassa per a que surti una tasca ben feta, harmoniosa, curiosa en el seu acabat, d'un gran nivell de qualitat. Sens mena de dubte cal felicitar-los i agrair-los l'esforç que fan, perquè ho assoleixen. I dins el seu conjunt, com si fos una llar més, un petit, petit, pessebre amb totes les figures que conformen el naixement.

Però el que veig i em dol, doncs no es tracta d'això, és que no és un pessebre tradicional, és un complex d'elements conjuntats de forma tal que representa un lloc determinat i en el qual s'inclou un petit naixement, com a mostra de Nadal. A l'entrevista que li fan a la revista El Prat, a en Josep Peraire, pessebrista aficionat, em van cridar l'atenció les seves manifestacions envers els pessebres. Respecte del pessebre de la plaça de la Vila, en el qual hi participa, diu, *“Nosaltres ens hem apoderat de la paraula pessebre i no ho complim. El que és realment un pessebre és una part mínima. La cova, el naixement, hauria de tenir més presència. He vist persones davant meu preguntant-se on és el pessebre”. O bé quan afirma, “Estic veient que el pessebre ja ha deixat de ser patrimoni només dels cristians. L'antiga essència del pessebre es va perdre”*. És el que hi ha.

Pere Rodríguez i Darnés

Any 1714 o any 2025?

Si acceptem que per augmentar l'índex d'audiència tot s'hi val (premsa, ràdio, televisió, xarxes socials...)

Si acceptem que per vendre un producte

tot s'hi val (tant d'empresa petita com d'empresa multinacional)

Si acceptem que...

Si acceptem que...

Si acceptem tot això, hem d'anar a parar a l'IO.

Aquell dia – i nit – els grans directius i accionistes de les empreses catalanes – naus capitanes de l'economia – van esgotar totes les reserves d'antidiarreics de les farmàcies. Al dia següent, no en quedava cap a les estanteries. A tots els hi van agafar cagarrires, cagarrires de les fortes.

Van marxar, van posar la seu de les empreses a les Espanyes. I com que hem acceptat que per vendre tot s'hi val, moltes empreses inclús han sacrificat el seu nom de sempre per aconseguir aquest objectiu: vendre més.

Un dels casos més evidents és el de la Mutua Madrileña. Ens insisteix en tots moments en què anem a “la Mutua”. L'adjectiu “madrilenya” no l'anomena mai, “Soy de la Mutua”, “Me voy a la Mutua”, “Hazte socio de la Mutua”... A totes les cadenes de televisió i en cada moment! Hi ha CCAA en què la paraula “madrilenya” sona malament, sobretot en una...

O sigui que han estat capaços de sacrificar el seu símbol de tota la vida per tal de captar nous clients.

També tenim el mateix cas, però a l'inrevés. A casa nostra ha existit fins ara la companyia d'assegurances Catalana de Occidente, de la milionària família Serra. Ara es ven a les Espanyes com a Occidente.

És la mateixa situació. La paraula Catalana també molesta a molta gent d'altres CCAA.

I per reblar el clau, la traca final.

Una coneguda meva, sud-americana, que porta temps a Catalunya, va voler anar a Madrid perquè arribaven unes amigues del seu país i volia passar un parell de dies amb elles. Siguí perquè li agrada, siguí per la costum adquirida aquí, en un bar de la capital va demanar un Vichy Catalán. Em digué:

-Miguel, casi me pegan...!

La Història, amb majúscules, ens ha ensenyat que Felip V fa temps que ens deixà.

Jo tinc els meus dubtes.

Miquel Domènech

▶ UNA PRATENCA PEL MÓN per MARGA SOLÉ

Chacchoben és una zona arqueològica de Mèxic situada ben a prop de Bacalar i Mahahual, a la carretera de Mèrida a Chetumal. És un lloc fora dels habituals circuits turístics perquè està obert al públic sols des del 2005. A mi la cultura dels maies sempre m'ha interessat i a

l'arribar a Mèxic el primer que volia veure eren piràmides. Chacchoben es troba al bell mig d'una gran zona frondosa i no és de les més grans que es poden veure, però l'avantatge que dona és que tens ja la sensació que et trobes en una zona de cultura maia increïble amb unes ruïnes intrigants, impressionants i molt ben conservades.

S'hi arriba per un camí de pedres que et porta a la primera piràmide i després ja t'endinses pel mig d'un immens bosc frondós i mentre camines et trobes amb els micos, que se t'acosten i et toquen. Al final hi ha una gran plaça amb dues impressionants

**Chacchoben:
La cultura Maia
admirada amb
proximitat**

FOTO: JOAQUÍN ZAFORAS

piràmides. Aquesta zona arqueològica no és de les més grans però et trobes lluny del turisme massiu i dins d'unes piràmides de cultura maia al bell mig de la selva; és una meravella.

El camí es sinuós, fa molta calor i hi ha humitat i els nadius et recomanen portar aigua, perquè no hi ha cap botiga o poble que estigui a prop. També em van explicar moltes històries de la resistència maia davant dels conqueridors espanyols.

Fins ara només s'han trobat dues zones amb inscripcions jeroglífiques i els textos estan molt erosionats i són il·legibles fins

ter cívic però especialment religiós, perquè hi ha un munt de encensaris que foren recuperats del conjunt anomenat El Gran Basamento, i els dos edificis principals (un és el que mostro a la fotografia) corresponen a temples.

La sensació de proximitat en aquelles pedres, aquelles piràmides gegants, poder-s'hi apropar, ensumar l'olor de les seves pedres... et posa en situació d'imaginar-te la cultura dels maies, la seva religiositat, la gent, les famílies. Tot plegat molt emocionant, i el més important va ser poder admirar-ho i gaudir-ho en quasi solitud i silenci.

i tot pels habitants de prop de la zona, que m'expliquen que hi ha la suposició que Chacchoben fou un indret vinculat a alguna capital regional més gran i ho argumenten pel tipus d'arquitectura de la zona. Ara bé, el tipus d'arquitectura que hi ha és majoritàriament de caràcter

▶ UN PÈL DE LLENGUA

Alguns termes culinaris incorporats al DIEC el 2024

Cada any l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) incorpora nous mots al diccionari i fa esmenes en algunes entrades.

Tot seguit veurem diversos mots de l'àmbit culinari que van entrar al DIEC2 el 2024:

Tiramisú: les postres italianes, mot que es pronuncia amb essa sonora i que, per tant, s'ha d'escriure amb una sola essa.

Kebab: referit tant al comerç on el venen com al menjar.

Gintònic: escrit tot junt.

Càtering: el mot anglès catering s'ha adaptat al català i s'ha d'escriure amb accent obert a la "a". Es refereix tant

a l'àpat de grup que s'encarrega a una empresa especialitzada com a l'empresa mateixa. Fins ara el TERMCAT recomanava usar la forma 'servei d'àpats', però no ha tingut èxit i finalment l'IEC ha acceptat el mot càtering.

També hi van entrar alguns dialectalismes, com ara **pataca** (la patata, en versió tortosina), **anou** (que reproduïx fidelment la forma com anomenem aquesta fruita seca molts parlants) i **bresquilla** (el préssec al País Valencià).

Entre els articles modificats hi ha **maridar**, que fins ara no-

més volia dir "casar una dona" i ara també significa "combinar de manera harmònica diversos elements. En l'àmbit de la restauració s'usa molt per referir-se als vins que combinen bé amb determinats plats.

I tu, com ho dius?

Els mots marcats amb un asterisc (*) no són correctes en català.

Vols col·laborar amb nosaltres?
Tens dubtes de com es diu una paraula?
Envia'ns els suggeriments per al mes
vinent al CNL El Prat de Llobregat: elprat@cpnl.cat

DESEMBRE 2024- GENER 2025

- Beatriu GUILABERT BERNADÀS, el 14 de desembre, als 90 anys.
- Josep Maria BELDA VERDIELL, el 14 de desembre, als 94 anys.
- Concepción MACÍAS GUTIÉRREZ, el 15 de desembre, als 99 anys.
- Antonio FERNÁNDEZ FERNÁNDEZ, el 15 de desembre, als 91 anys.
- José CANTERO GAMBAO, el 16 de desembre, als 80 anys.
- José VICENTE GARCÍA, el 19 de desembre, als 80 anys.
- María RIVERO RODRÍGUEZ, el 19 de desembre, als 100 anys.
- Francisco ARANDA FERNÁNDEZ, el 19 de desembre, als 57 anys.
- Juan J. MORTE RODRÍGUEZ, el 20 de desembre, als 82 anys.
- Antonia FERNÁNDEZ CONTRERAS, el 21 de desembre, als 53 anys.
- Ramón CEDILLO DÍAZ, el 22 de desembre, als 88 anys.
- María Ángeles DOÑATE RODRÍGUEZ, el 23 de desembre, als 57 anys.
- Eugenio ROAS ACEITUNO, el 23 de desembre, als 88 anys.
- Encarna MORALES ALONSO, el 24 de desembre, al 91 anys.
- Vicente ARAMENDIZ MARTÍN, el 23 de desembre, als 85 anys.
- José NAVARRETE BLANCO, el 26 de desembre, als 76 anys.
- Marujita CASTILLO SÁNCHEZ, el 27 de desembre, als 86 anys.
- Pepe VILLA PINO, el 27 de desembre, als 83 anys.
- Antonia CUERVA POYATOS, el 27 de desembre, als 87 anys.
- Jaume ALCALÁ GÓMEZ, el 29 de desembre, als 86 anys.
- Margarita DOMÍNGUEZ MARTÍNEZ, el 30 de desembre, als 87 anys.
- Elena RIERA RIBAS, el 31 de desembre, als 96 anys.
- Josefa ORQUIN LÁZARO, el 31 de desembre del 2024, als 91 anys.
- Alejandro JIMÉNEZ DURÁN, l'1 de gener del 2025, als 72 anys.
- Jesús PÉREZ GARCÍA, l'1 de gener, als 72 anys.
- José AGENJO SANTOS, el 3 de gener, als 52 anys.
- Obdulia DÍAZ CAPEL, el 3 de gener, als 102 anys.
- Carmen CORTÓN SÁNCHEZ, el 3 de gener, als 99 anys.
- Lorenzo PÉREZ REY, el 4 de gener, als 63 anys.
- José RODRÍGUEZ MIRANDA, el 4 de gener, als 87 anys.
- Montserrat BRINGUÉ GÓMEZ, el 5 de gener, als 88 anys.
- Damiana CASTILLO BERZOSA, el 7 de gener, als 94 anys.
- José María FONT VILA, el 7 de gener, als 80 anys.
- Agustín GIL GARCÍA, el 7 de gener, als 78 anys.
- Asunción CASTRILLERO GARCÍA, el 8 de gener, als 86 anys.
- Juan Manuel BARBERÁ ZAMORA, el 8 de gener, als 58 anys.
- Pedro BALLESTEROS CIFUENTES, el 10 de gener, als 88 anys.
- Eladio PIZARRO MACÍAS, l'11 de gener, als 88 anys.
- Ricardo PINAR SOLÍS, l'11 de gener, als 93 anys.
- Teresa Pilar RUBIO GÓMEZ, el 14 de gener, als 89 anys.
- Eugenio DELFA SÁNCHEZ, el 14 de gener, als 88 anys.
- Isabel María CHAVES MOLINA, el 16 de gener, als 95 anys.
- Isabel MUNICIO TEODORO, el 16 de gener, als 82 anys.
- José OÑATE CLAVIJO, el 17 de gener, als 89 anys.
- Lluís GARRO CASTELLTORT, el 17 de gener, als 90 anys.
- María Luz GARCÍA TIJERAS, el 17 de gener, als 94 anys.
- Santiago LOSADA CORTÉS, el 18 de gener, als 92 anys.
- Santa CASTELLANOS GÓMEZ, el 18 de gener, als 89 anys.
- Josep Antoni CALVET CASAS, el 19 de gener, als 89 anys.
- Paco CALDERÓN YAGO, el 20 de gener, als 71 anys.

BLANCA EZPONDA I SANFELIU

19è Aniversari (1943 – 2006)

Els que t'estimaren no t'oblidarem mai

33è aniversari

JOSEP CANALÍAS SOLÀ

Ribes de Fresser, 27 d'abril de 1917 -
El Prat, 4 de desembre de 1991

Els que t'estimàrem
no t'oblidem

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

**Sempre
al vostre
costat**

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

AGUSTÍN GONZÁLEZ, entrenador i president del Club Boxa Prat

“Potser no fem molts campions esportius, però formem campions de la vida”

T. ESPIGARES

Agustín González va néixer a Garrovillas de Alconétar el 4 de febrer de 1950, però des del setembre de 1964 viu al Prat de Llobregat. Casat amb Manuela, és pare de quatre fills —David, Sergio, Julián i Manolo— i avi de cinc netes. Al llarg de la seva vida, ha treballat al camp, a la construcció i va culminar la seva etapa professional com a taxista.

Tot i que va obtenir el títol d'entrenador de boxa després d'abandonar la competició, el que més l'omple d'orgull són les relacions humanes que ha forjat durant aquest temps i la seva implicació en l'àmbit social. Avui conversem amb ell, president i entrenador del Club Boxa Prat, entitat que acaba de celebrar els 25 anys d'història.

■ Com van ser els teus inicis al Prat?

■ Als 14 anys vaig començar treballant al camp amb el meu pare, i als 15 vaig passar a la construcció.

■ Vas estudiar?

■ Els estudis bàsics. He de reconèixer que no m'agradava gens estudiar, una decisió de la qual m'he penedit amb els anys. Però, en aquella època, les circumstàncies et portaven a prendre decisions d'aquesta mena.

■ Vas canviar de feina diverses vegades, oi?

■ Sí, vaig deixar la construcció i vaig començar a treballar a la fàbrica Jover, especialitzada en accessoris automobilístics, on vaig estar tres anys. Allà em vaig treure el carnet de conduir i vaig poder comprar una llicència de taxi al senyor Gargallo.

■ Com vas descobrir el món de la boxa?

■ De manera curiosa, a causa d'una baralla juvenil.

■ Què va passar?

■ Un dia, mentre era a l'antic cinema Monmari, vaig discutir amb uns nois que seien al darrere meu perquè llençaven closques de pipes a sobre. La discussió va escalar, i vam acabar al carrer barallant-nos.

■ I com va acabar tot plegat?

■ D'una forma molt interessada per la meva

Agustín González, fundador, president i entrenador del Club Boxa Prat / Foto: Fernando Vecino

“ Vaig descobrir el món de la boxa de manera curiosa, a causa d'una baralla juvenil

part: vaig acabar fent amistat amb el germà d'un dels nois amb qui m'havia barallat. Jo sabia que ell practicava boxa, i vaig insistir perquè m'introduís en aquest món i em portés a entrenar al gimnàs.

■ On vas començar a entrenar?

■ Va ser al Centre Ciclista de Sants, a Barcelona, sota la direcció del senyor Martos. Era un punt de trobada per a molts pratencs aficionats a la boxa, com el Litri, els germans Gálvez o el Ribas.

■ Quan vas debutar?

■ Amb només 15 anys. Tres mesos després de començar a entrenar, ja em van fer debutar en un combat oficial. Va ser un error, perquè encara era un principiant i vaig perdre als punts. Aquella derrota em va desanimar molt.

■ I ho vas deixar?

■ Temporalment, sí. Més tard vaig conèixer

Pere Costa, un excel·lent entrenador al gimnàs La Juventud Pugilística de Sants, que em va motivar a continuar. Amb el seu suport, vaig començar a guanyar combats fins a proclamar-me campió de Catalunya en la categoria de pes mig.

■ Per què et vas retirar?

■ Competint al Campionat d'Espanya a València, em vaig lesionar al colze. Aquesta lesió, amb només 21 anys, em va obligar a deixar la competició després de disputar una seixantena de combats, la majoria guanyats.

■ Com se sent un boxejador quan puja al ring?

■ Et sents, tal com deia Nelson Mandela: “Sóc l'amo del meu destí, sóc el capità de la meva ànima”. Al ring només hi ets tu, i depens únicament de tu mateix per defensar-te i donar el millor de tu.

■ Com vas continuar vinculat a l'esport?

■ Treballant com a taxista, vaig sentir la necessitat de moure'm i vaig començar a practicar taekwondo al Gimnàs Gallego

Passa a la pàgina següent ►

El Prat torna a fallar i segueix a la cua

MANOLO GOL

Després de tres nous partits de lliga, l'AE Prat continua sense trobar la fórmula per redreçar el rumb. L'equip es manté a la part baixa de la classificació, en llocs de descens, i necessita un canvi radical si vol aspirar a la permanència en aquesta segona meitat de la temporada.

L'últim partit de l'any 2024, jugat al camp del Peralada, va acabar amb un empat sense gols (0-0). Els potablava van tenir oportunitats per aconseguir els tres punts, però l'exporter pratenc Mujika es va convertir en el protagonista, aturant dos penals executats per Javi García i Almeida. La situació es va complicar encara més per als pratencs amb l'expulsió de Dani Molina i del tècnic Miguel Motoso, que van deixar l'equip en inferioritat numèrica al tram final.

L'inici del 2025 tampoc va ser millor. En el primer partit de l'any, el Prat va caure derrotat per 2-4 contra l'Atlètic Lleida. Tot i els gols de Javi García i Miguel (a pilota aturada), l'equip lleidatà va dominar el duel amb un 1-3 ja a l'inici de la segona meitat i va acabar sentenciant des del punt de pe-

Les cinc jugadores potablava: Ainhoa, Angela, Judit, Maria Jose i Miriam al camp del Molins / Foto: JUAN ALBERTO

nal. El partit també va servir per al debut de Marc Font, repescat del Vilafranca, que va intentar aportar noves energies a l'equip.

Tanmateix, les esperances de recuperació van quedar frustrades en el següent partit al Sagnier. L'Europa "B" es va endur els tres punts amb una victòria per 0-2. Els pratencs van tornar a mostrar-se poc encertats de cara a porteria i van acumular així la segona derrota consecutiva a casa. La falta

d'efectivitat i de solidesa defensiva segueixen sent les assignatures pendents per a un equip que encara no troba el camí per revertir aquesta situació delicada.

Històric partit de futbol femení pratenc a Molins

En un altre àmbit, el partit de la catorzena jornada del grup 2 de la Primera Divisió Femenina entre el Molins de Rei i la FB AE Prat "A" on les noies de Víctor Sambo-la van guanyar per 2-4 es va produir un fet històric. Aquest partit va comptar amb la presència de cinc jugadores pratenses al Mu-

nicipal Josep Raich de Molins de Rei: Judit Sancho i Ainhoa Vallecillos en les files locals, i Àngela Barroso, Miriam Sánchez i la juvenil Maria José Cano en l'equip visitant. Podrien haver estat sis, ja que Yasmina Vázquez no va participar. Cal recordar que no es veia un nombre tan alt de jugadores pratencs en un camp de futbol des de la temporada 22-23, quan Laura Jiménez dirigia l'equip femení. ◀

▶ Ve de la pàgina anterior

Prada. Allà vaig coincidir amb el meu antic entrenador, i això em va portar a reprendre l'entrenament de boxa però sense competir.

■ Quan comença la teva trajectòria al Prat?

■ Cap a l'any 1988, vaig començar a entrenar alguns nois al Gimnàs Tae Baek del Prat. Amb recursos molt modestos, vam instal·lar un sac, un petit ring, i allà entrenàvem. Aquells van ser els primers passos del Club Boxa Prat.

■ Quant de temps vau estar allà?

■ Poc. Després ens vam traslladar al Gimnàs de Fran Martín, que ens va acollir. Més endavant, gràcies a la senyora Ramona de l'oficina de la Generalitat al Prat i l'exdiputat Pere Baltà, vam aconseguir un espai per entrenar al Centre Cívic de Sant Cosme. Posteriorment, vam llogar un local al carrer Jaume Casanovas fins que vam arribar al pavelló del CEM Sagnier, on som actualment.

■ Quan es va oficialitzar el Club Boxa Prat?

■ Va ser mentre érem al local del carrer Jaume Casanovas. Gràcies a la regidoria d'Esports i la concessió d'un espai al CEM Sagnier, vam oficialitzar el club, que ja portava anys en marxa.

■ Has format campions al llarg dels anys?

■ Sí, he tingut l'honor de formar grans esportistes, que van aconseguir ser campions d'Espanya. Tito "Escorpión" López, Rafa Pérez, Paco Ureña, Guzmán Castillo "El Bueno", i també el meu fill, Manolo González, són alguns dels exemples.

■ Quina és la teva major satisfacció?

■ El més gratificant és el reconeixement de la gent. Molts nois encara em feliciten pel meu aniversari o per Nadal. És un orgull veure que el que he fet ha tingut un impacte positiu. Com dic sovint, potser no fem molts campions esportius, però formem campions de la vida.

■ Entenc que la labor social és clau al club?

■ Sí, absolutament. Crec que la tasca social que fem és el més important, tot i que sovint no se li dona prou valor.

■ Què busca una persona que s'apunta al club?

■ Hi ha molta diversitat, però la majoria venen per fer esport, aprendre defensa personal, canalitzar l'energia o desconnectar dels seus problemes.

■ Quanta gent entrena actualment al club?

■ Som entre 80 i 90 persones, amb unes 15 noies entre els membres.

■ No pots fer-ho tot sol, oi?

■ No, per descomptat. Tinc un equip fantàstic que m'ajuda molt, especialment amb els més petits: Jose Gimeno, Dani Sánchez, Alfonso García "Chulito", Pedro Baena "El Potro" i Marc Naya. També voldria agrair especialment al pratenc Juan Casas, actual vicepresident de la Federació Catalana de Boxa, pel seu suport constant.

■ Organitzeu competicions?

■ Sí, portem dos anys organitzant els Campionats de Catalunya amateurs, tant en promoció com en categories sènior i absolutes. Han estat un gran èxit. ◀

BÀSQUET. SEGONA FEB

El CB Prat es retroba amb la victòria

J. CENTELLES

El debut de Victory Unuatu a Sanfeliu no podia haver estat més destacat. El jugador canari, que va viure la seva infància a Osona, va brillar amb dobles figures: 25 punts i 12 rebots, que el van convertir en l'MVP de la jornada. Però no va estar sol en l'exhibició: Iñaki Ordóñez (21 punts i 11 rebots) i Nogués (16 punts i 10 rebots) es van sumar a la festa, liderant l'equip en el duel comarcal que va acabar amb un contundent 69-83 al marcador.

La baixa per grip de Nogués es va notar molt en el següent partit contra el Godella, un rival amb una plantilla molt física. Els valencians van sortir amb força i, al descans, dominaven amb una avantatge clara de 17 punts (32-49). Malgrat els esforços dels pratencs, liderats per Unuatu, que va anotar 14 punts, els visitants van mantenir el control del partit i es van imposar per 74-89.

Amb els pratencs situats a la meitat de la classificació, començava la segona volta amb la necessitat de millorar el balanç, ja que fins aleshores havien perdut 6 dels 14 partits disputats. Si volen lluitar per una bona posició als play-offs, no poden permetre's tantes ensopegades. La visita del Benicarló es presentava com una prova de foc per mesurar la reacció dels jugadors de Josep Mª Raventós. Amb Nogués recuperat però encara sense Ian Platteuw, que jugava amb l'equip EBA del Joventut, el Prat va mostrar la seva millor cara. En un partit disputat però sempre amb avantatge pratenc, Iñaki Ordóñez, amb 21 punts, 9 rebots i 33 de valoració, va liderar la victòria per 85-78. Gràcies a aquest triomf, igual que a la pista

Iñaki Ordóñez (10) va ser el jugador més anotador pratenc davant Benicarló / Foto: CB PRAT

del Benicarló, els pratencs tindrien l'avantatge en cas d'empat a punts al final de la fase regular.

La següent cita va ser la visita a Tarragona, en un partit "trampa". Els tarragonins, últims classificats amb només una victòria, van sortir al màxim des del primer minut, sabent el que es jugaven. Per la seva banda, Josep Mª Raventós tornava a tenir baixes importants: Platteuw no estava disponible, Victory Unuatu, amb molèsties intestinals, només va jugar uns minuts, i el nou fitxatge, el dominicà Eusebio Suero, que havia arribat poques hores abans, no es va vestir de curt. Amb només 8 jugadors disponibles, l'equip va aguantar la pressió local fins al descans (30-34). A la segona meitat, un inspirat Pau Carreño (19 punts), acompanyat de

Nogués (13), Iñaki (10) i Roger Martí (9), va liderar l'equip cap a un contundent triomf per 59-83.

Impressionant el "B" masculí amb nou victòries consecutives

El Sènior B masculí i el Reus segueixen compartint el liderat i distanciant-se dels perseguidors. Amb tres victòries més —i ja en són 9 seguides—, a Castellbisbal (57-88) i al Joan Busquets davant el Barberà (74-72) i el Grup Barna (100-67), l'equip presenta un balanç de 11-3. Mentrestant, l'Alpicat i el Barberà els segueixen amb un 9-5.

Pel que fa al Sènior femení, dues derrotes més les deixen amb només 3 victòries en 14 partits, ocupant la 13a posició de la classificació. ◀

TAEKWONDO

Pau Dorca i Daniel López, campions de Catalunya absoluts de taekwondo

T.E / Triomf del Studio Fran Martín en el Campionat de Catalunya Absolut de taekwondo, disputat al poliesportiu La Mar Bella de Barcelona. L'equip pratenc va destacar amb dues victòries d'or: Pau Dorca, en la categoria superlleuger (74-80 kg), va revalidar el títol per segon any consecutiu, mentre que Daniel López, de només 16 anys i encara en categoria júnior, va sorprendre amb una ac-

tuació impressionant que li va valer la medalla d'or en la categoria de pes gall (58-63 kg). L'èxit de l'equip es va completar amb dos bronzes: Lucía Sánchez en la categoria mínimosca i Youssef Benkhallouk en pes mig. Amb aquests resultats, el conjunt pratenc es va proclamar guanyador absolut en la categoria masculina, arrodonint una actuació brillant. ◀

Pau Dorca i Daniel López, campions de Catalunya Absoluts / Foto:GSFM

ATLETISME MÀSTER

L'equip pratenc amb els dos trofeus / Foto: SG

Podi masculí i femení del Pratenc AA al Campionat de Catalunya de Pista Coberta d'atletisme Màster de clubs

T.E. / El primer Campionat de Catalunya màster de clubs, celebrat a la pista coberta de Catalunya Carme Valero a principis d'any, va ser un èxit per als veterans del Pratenc AA, que van aconseguir dues medalles en categoria femenina i masculina. En la competició femenina, el Barcelona Atletisme va guanyar amb 58 punts, seguit del Pratenc (56) i l'Avinent Manresa (48), destacant per les pratencques a: Yvette-Marie Henry, Noèlia Jiménez i l'equip de relleus potablava. En la masculina, la Unió Colomenca es va imposar amb 122 punts, seguida del CA Nou Barris (112) i el Pratenc (104) tercers, amb les actuacions destacades de Jean Paul Saussus, Francesc Bonfill, José Ramón de la Fuente i Abdeslam Louahs. ◀

NATACIÓ

Carlos Ortiz competirà a Ginebra

DELTA / El pratenc Carlos Ortiz formarà part del combinat espanyol de natació

absolut de la Federació Espanyola de Natació que es desplaçara a finals de mes, per competir en el Meeting Internacional de Ginebra. El nedador del CE Mediterrani participarà en les proves de 800 i 1.500 metres lliures, que se celebraran al Centre Sportif des Vernets de la ciutat suïssa del 24 al 26 de gener. És important destacar que Ortiz ha estat concentrat a Lanzarote del 2 al 10 de gener, preparant-se amb la resta de l'equip absolut de natació i aigües obertes. ◀

Carlos Ortiz ja va competir amb l'equip espanyol l'any passat a Portugal / Foto: ARXIU CO

ATLETISME

Carnero, campiona de Catalunya sub 16 de cros

Carnero, al centre, al primer lloc del podi / Foto: PRATENCAA

T.E. / L'atleta del Pratenc AA, Vega Carnero, es va coronar campiona sub-16 de cros al Campionat de Catalunya, celebrat en el marc del Cros Internacional de Granollers. Carnero va dominar la prova amb un registre de 14:29, superant Estela Alberola del FC Barcelona, que va travessar la línia de meta 12 segons després. La tercera posició va ser per a Berta Galan, del JA Sabadell, amb una diferència de 26 segons respecte a la guanyadora. Amb aquest triomf, es posa punt final a la temporada de cros català 2024.

Uns dies més tard, l'atleta del Pratenc AA, tornava a brillar, en aquesta ocasió amb el combinat català sub-16, aconseguint la victòria a la seva categoria al Cros Internacional Juan Muguerza d'Elgoibar, una de les proves més emblemàtiques d'Europa, amb un temps d'11:45 en la distància de 3 quilòmetres. ◀

NATACIÓ. CAMPIONAT CATALUNYA D'HIVERN

Els màsters del CN Prat brillen amb catorze medalles

T.E. / Gran actuació dels màsters del Club Natació Prat al VII Campionat de Catalunya de Natació Màster d'hivern, que es va celebrar a la piscina de 25 metres del Club Natació Manresa, aconseguint un total de 14 medalles: 1 d'or, 8 de plata i 5 de bronze. Aquests van ser els medallistes pratencs: Lidia Joaquín (+30 anys): or en 100 esquena, plata en 50 esquena i en 50 braça; Sandra Rojo (+50): plata en 100 esquena; Susana Bria (+65): plata en 100 esquena; Germán Tortorella (+40): plata en 100 esquena, plata en 200 esquena; Carmen Riquelme (+25): plata en 100 braça, plata en 50 braça i bronze en 200 braça; Marcos Siles (+40): bronze en 400 lliures; Juanma Arcos (+70): bronze en 100 braça i bronze en 50 braça. 1 bronze en 4 x 100 estils +200 (Germán Tortorella, Javi Sieiro, Josan Alvarez i David Monrós) ◀

PATINATGE DE VELOCITAT

Nou medalles per als pratencs al primer Campionat d'Espanya de Patinatge de Velocitat sobre gel

La delegació espanyola al Campionat d'Espanya que es va celebrar a Alemanya / Foto: RFEDH

DELTA / El primer Campionat d'Espanya de Patinatge de Velocitat, organitzat per la RFEDH a l'oval Max Aicher Arena d'Ale-

manya, va reunir 21 esportistes en diverses distàncies i va suposar una fita històrica per a aquesta modalitat olímpica.

Quatre patinadors del CPV El Prat (Nil Llop, Sergi Álvarez, Luisa María González i Ona Rodríguez) van destacar amb

nou medalles. Cal ressaltar els ors aconseguits per Sara Cabrera en els 1.000 i 1.500 metres, Nil Llop en els 500, 1.000 i 1.500 metres, Luisa M. González en els 500 metres, i Sergio Álvarez en els 3.000 metres.

L'esdeveniment reflecteix el creixement del patinatge gràcies a la bona feina de la RFEDH. Com a precedent, el 2016 es va celebrar el Campionat d'Espanya de Short Track a Jaca, amb Nil Llop i Luisa González com a participants en ambdues competicions.

En els Campionats d'Europa absoluts celebrats a l'oval de Heereveen (Països Baixos), Nil Llop va aconseguir la 12a posició en la classificació final, després de competir en dues curses de 500 metres i dues de 1.000. En canvi, Luisa Gonzalez no va tenir la mateixa sort, ja que una caiguda la va obligar a abandonar la competició. ◀

Tram final de la construcció del nou patinòdrom del Parc Nou

T. ESPIGARES / Les obres del nou patinòdrom del Prat al parc Nou, finançat per l'AMB amb 2,34 milions d'euros, finalitzaran aviat i s'inaugurarà durant el primer trimestre de l'any vinent, segons fons del consistori del Prat. Amb 200 metres de corda, complirà els estàndards de la World Skate i serà un referent internacional. L'Ajuntament treballa amb la Federació Catalana de Patinatge i clubs locals per definir-ne l'ús i resoldre discrepàncies amb el CP Ciutat del Prat.

El vell patinòdrom del CEM Estruch serà substituït per dues pistes poliesportives a partir del maig/juny de 2025, i tota l'activitat de patinatge es traslladarà al nou equipament. Posteriorment, es crearà un camp de futbol 7 i s'ampliarà el complex esportiu. ◀

Es preveu que la nova instal·lació s'inauguri abans de la finalització del primer trimestre / Foto: ARXIU PERIÒDIC DELTA

GIMNÀSTICA RÍTMICA

Èxit de participació en el Trofeu Potablava Individual

T.E. / El pavelló del Complex Esportiu Municipal Julio Méndez va ser l'escenari del "Trofeu Potablava Individual" de Gimnàstica Rítmica, una competició destacada que va reunir 43 clubs provinents de Catalunya i Andorra. Més de 300 gimnastes, acompanyades de 100

El Prat es va convertir en el centre de la gimnàstica catalana / Foto: CERP

entrenadores, van participar en aquest esdeveniment que va atraure més de 700 espectadors al llarg del dia. Organitzat pel Club Esportiu Rítmica Pratenc, el torneig, amb les modalitats individual escolar i federada, va inaugurar la temporada de gimnàstica rítmica, consolidant-se com una cita imprescindible del calendari esportiu. ◀

Tu tens la clau

per un Prat més just, compromès i sostenible

Posem en marxa els contenidors intel·ligents per a la recollida de l'orgànica i de la resta. Un nou sistema d'obertura que serà clau per transformar els residus en recursos, assolir els objectius europeus de reciclatge i frenar el canvi climàtic. A més, aquest nou sistema permet bonificar fins a un 45% la nova taxa de recollida de residus, que tots els municipis han d'introduir per llei abans de l'abril d'aquest any.

Al Prat, qui recicla més, paga menys!

Més informació a:
elprat.cat/recicla

Tu tens la clau

per estalviar fins a un 45% en la taxa de recollida de residus i transformar la brossa en recursos.

**ESTALVIA FINS
A UN 45%
EN LA TAXA DE
RESIDUS!**

Orgànica

el Prat
ciutat
innovadora i
sostenible

Servei
de recollida

Restes vegetals o de menjar:
restes de carn, peix, fruita i verdura,
cloques d'ou, de marisc i de fruites
seques, bosses d'infusions, morro de
café, restes de plantes, sams morcits
i herbes, i també excrements
d'animals, paper de cuina bruta

Ajuntament del
Prat de Llobregat